

Marc
84

2000

MILVIGARI

Sió

LA REVISTA D'AGRAMUNT

UFRASER 84

Sumari

	Pág.
Portada, obra de Jaume Figuera	1
Sumari.	2
Una fita i... nova imatge	2
Agenda	3
Editorial	3
SIO recomana	4
Carta del President de la Generalitat	5
Carta del Conseller de Cultura de la Generalitat	7
Salutació del Batlle de la Vila	8
Aniversari per Manuel Mazon	9
Sió i la meua circumstància, per Josep M. Inglés	9
Salutació per Ricard Vicens.	9
Història i Anecdolari, per Lluís Pons	11
Reproducció en facsímil de l' "Eco del Sió" (1904)	13
Reproducció en facsímil de "Ressorgiment" (1919).	14
Reproducció en facsímil de "Juliol" (1936).	15
Continuïtat per Lluís Pons	17
Salutació per Antoni Pagés	17
Un agradable record per J.B. Bosch	19
SIO i la parròquia per Mn. Manuel Pal.	19
Noticiari de la Ribera del Sió.	20-24
Imatges d'ahir.	25
La gent...i les xifres.	26-27
Punt i Coma per Teresa Prados	29
Teatre per Bertran	31
A cop calent per Joan Panadés	31
SIO, la vila i la Ribera per Ferran Ros	33
SIO és ja un home gran, adult. Té vint anys per J. Farreny	33
Els acudits i la notícia per R. Creus.	34-35
SIO, records de bressol per A. Mirabet, prevere	36
Pares i fills per Teresa Sans	37
Bell record per Paulí Ribera	37
Carta oberta al Sr. Viladot... per Francisco Tobajas	39
Ho recordo bé... per Anna Santacreu	39
Gent, fets i coses, per A. Ponsa	41
Moviment demogràfic i Meteorològiques	41
El Ton del Dolç Munt per Josep Farreny	43
Amenitats	45
En Màrius ens veu així, per Màrius	47
Esports	49
L'Ajuntament informa	50-51
Som a Riella per Guillem Viladot	52

UNA FITA I...

Amic lector, tens a les mans el número 241 de SIÓ, el que representa que durant 20 ANYS aquesta publicació ha anat sortint ininterrompudament —mes rera mes, any rera any—, malgrat els problemes que han anat sorgint en el transcurs d'aquest llarg període. I, l'aconseguir aquesta fita, als que fem SIÓ —perquè no di-ho— ens omple de satisfacció.

Per alguns de nosaltres encara és viu el record d'aquells inicis, il·lusionats i ensems incerts, de l'any 1964. Amb el temps hi han passat, s'hi han incorporat diverses persones (més de cinquanta entre redactors i col·laboradors fixes) i, el seu entusiasme, el seu esforç no hi han mancat per tirar-lo endavant.

Aconseguir-ho però, no ha estat sols mèrit dels redactors i col·laboradors. Cal destacar l'aixopluc que ha representat per a SIÓ, el recolzament que sempre ha tingut dels diferents Ajuntaments. Tant en els aspectes legals (de fet és propietat seva), com en els econòmics, que sempre ha solventat quan ha estat necessari (especialment en les primeres èpoques). S'ha assolit un equilibri en l'aspecte ideològic, on les interferències en la línia d'actuació de SIÓ (sobretot en temps reculats), han estat les mínimes.

Però la veritable força de SIÓ —creixent encara— hem de buscar-la en els seus lectors; ¡Són fidels i en augment!. D'aquells més de quatre-cents subscriptors primers, al llarg dels anys, com és normal, se n'ha produït baixes, però s'han suplert amb escreix, amb noves altes, les que han incrementat el nombre d'aquests en quasi el doble. Evidència clara que SIÓ interessa, que SIÓ es vol.

Més encara —volem ser optimistes, i serà culpa nostra el no intentar-ho—. Pensem que amb una bona campanya de promoció a nivell local i dels agramuntins de fora Vila, podríem incrementar la tirada de SIÓ en 1.200 exemplars mensuals. Som-hi!. Ajudem-nos!.

...NOVA IMATGE

Encetem també amb aquest número, un nou tipus d'impressió. Passem de la tradicional tipografia a una nova concepció —per SIÓ— d'imprimir: l'offset, una tècnica que permetrà un millorament considerable de la nostra publicació —amb costos similars—, amb una àmplia gamma de possibilitats creatives i, nogensmenys, ens beneficiarem d'una molt més ràpida i puntual aparició mensual de cada edició.

A aquesta (és) fàcil solució de millorament tècnic, ha costat un llarg període d'arribar-hi, per una qüestió sentimental, d'affecte. Són molts anys (tots) que en Gaspar Vicens ha finalitzat l'estampada de SIÓ. Aquest servei —lògicament remunerat— deixa una traça difícil d'oblidar entre persones que durant tant de temps, han viscut un mateix problema.

Però l'evolució, el temps no perdona. A la fi, diferents causes —alguna completament aliena a ell—, han portat a SIÓ a prendre aquesta desagradable però necessària resolució. Perquè, ja d'entrada, ens dol l'haver de realitzar les nostres coses fora d'Agramunt. Esperem tornar-hi.

Agenda

FEBRER

dissabte, 4 – TROBADA DE TREBALL

Quasi la totalitat de la vintena de corresponsals que SIÓ té en els diferents pobles de la Ribera del Sió, aquesta tarda s'han reunit amb alguns redactors de la revista, per canviar impressions sobre la mateixa i, en especial, de la secció "Noticiari de la Ribera del Sió", que és el que a ells més directament els afecta. Ha estat una trobada molt simpàtica i profitosa, el que ha deixat ganes de repetir-la anyalment.

AMOR FÍSIC

"Amor físic" és el títol d'un nou llibre de Guillem Viladot (editat per llibres del Mall) del que, ensems, és l'autor del dibuix de la coberta i del pròleg. Es tracta d'un llibre de poesies d'allò més "normals" —per a ell—; els clàssics sonets, la temàtica dels quals queda ben expressada amb el títol.

dimarts, 7 – CONFERÈNCIA

Davant un reduït públic ha parlat sobre "Financiació de les estructures del comerç" el senyor Antoni Guiu i Clua, advocat i economista. L'acte, organitzat pel Foment Pro-Mercat, ha tingut lloc al Casal aquest vespre.

dissabte, 11 – MARTINGALA

L'Ajuntament ha frustrat una no massa neta operació comercial de venda de llibres, ja escamat per una altra operació similar que es va produir fa temps. La trama estava muntada de la següent manera: els pares dels alumnes d'E.G.B. van rebre una carta en la que se'ls convocava (en una sala del centre parroquial i a determinades hores) per lliurar, als seus fills, un obsequi, puntualitzant que era imprescindible anar acompanyats de les mares. L'ensarronada era que el que realment pretenien les persones convocants era vendre, a terminis, una enciclopèdia als pares. I això sense cap autorització legal per fer-ho.

RODA DE TEATRE

El Cercle Dramàtic TALIA de Lleida ha estat el grup teatral que ens ha visitat, dins aquesta roda de teatre que té lloc al Casal mensualment. Ha representat l'obra d'Albert Llorens "La Paperera" davant unes 150 persones, que quasi són les adictes a cada representació.

diumenge, 26 – REUNIÓ DEL CASAL AGRAMUNTÍ

Amb assistència de 40 socis, aquest matí ha tingut lloc a la sala-teatre del Casal Agramuntí, l'Assemblea anual ordinària d'aquesta entitat, que ha començat per segona convocatòria.

S'aproven els comptes de 1983 i els pressupostos de 1984. Es proposa un augment mensual de la quota de cent pessetes a partir de 1985, i a proposta d'un assistent es deixa en suspens la mateixa, perquè això no solucionaria els problemes econòmics de la societat, ja que hi ha altres coses entre mans. El President explica que per posar el local teatre en les degudes condicions legals, falta realitzar moltes obres amb fortes despeses, de les que es farà fer un pressupost, aleshores es cridarà els socis Fundadors i els propietaris de les llotges i, segons el que diguin, es cridarà una Reunió Extraordinària. No es descarta la possibilitat de cedir el local a una entitat pública.

MARÇ

dijous, 1 – TANCAMENT DE PROTESTA

Encara que algun mitjà de comunicació ha informat que —entre altres poblacions—, també el comerç d'Agramunt s'adheria a la tancada de comerços en protesta per la inseguretat ciutadana que es viu, avui cap botiga de la Vila no ha tancat les seves portes per aquest motiu.

diumenge, 4 – CARNAVAL

Sense el calor popular que té en altres poblacions, la nostra vila ha celebrat també el CARNAVAL. El Casal i Kipps han organitzat concurs i ball de disfresses, respectivament. En el concurs del Casal hi participaren 83 disfresses de totes les edats; sis primers premis entre els nois i les noies i 27 de consolació. A Kipps, obsequis per a tots els participants i molta animació. Decididament, els agramuntins tenim ganes de Carnaval.

Editorial

PERSEVERÀNCIA

Han passat vint anys i vint anys, és ja un pessic considerable de temps. És clar que des d'un punt de vista genèric aquesta successió de dies, setmanes, mesos i anys no són gran cosa més que un granet de sorra en la immensa platja de l'eternitat, però si toquem de peus a terra ens adonem que amb bona sort (amb molt bona sort), vint anys és la quarta part de la vida humana.

"SIÓ" l'ha sobreviscuda aquesta quarta part i creiem que bé es mereix un comentari de celebració, si més no per la seva permanent i perseverant tossuderia.

Ja en el seu primer número (març del 64), "SIÓ" publicava una reduïda —i potser temorena— col·laboració EN CATALÀ.

Des d'aquella primavera llunyana ens sembla que és ben legítim dir que "SIÓ" ha anat fent camí, fins aconseguir la total catalanització de la nostra Revista. I que ningú vulgui interpretar aquest procedir com a desafiament o menyspreu a altres cultures que respectem profundament. S'equivocaria. No ha estat res més, simplement, que el desig de palesar i donar merescuda identitat a la senzilla, evident i viva manera d'expressió que cadascun de nosaltres emprem en totes les activitats del nostre viure de cada dia.

Tot això que ara i aquí no sembla tenir una major importància, sí calia considerar-ho en aquell pretèrit no pas massa llunyà i per això creiem és de justícia agrair la diguem-ne tolerància dels responsables de "SIÓ" que aleshores en certa manera "se la jugaven", perquè expressar-se EN CATALÀ no era —es veu—, "hablar en cristiano". (Quelcom semblant a allò de la mag-nèsia i la gimnàstica). Quan ens entendran?

En aquest aniversari en què per imperatius de regularitat i rapidesa en la seva confecció "SIÓ" endemés vol assajar un canvi d'imatge, cal deixar ben sentat que el mateix no es reflectirà en el seu esperit fonamental que no és, ni creiem que ha d'ésser altre, que el d'estar obert a tothom i difondre en les seves possibilitats aquesta llengua diferencial tan nostra.

"SIÓ".

Sió

Redactor en Cap:
Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa, Joan Pijuan, Anna Santacreu i Soledat Solanes.

Col.laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Josep Farreny, Jaume Figuera, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera, Magda Trepas, Guillem Viladot, Ferran Ros i Jordi Martí.

Edita:

Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col.laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Imprimeix: Offset Antoni Figueras.

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus, 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 800 ptes.
Estranger 900 ptes.
Número sol: 75 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a:

Pere Mora - Tel. 39 03 81
o bé - Tel. 39 00 57

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col.laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envïen els col.laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10), abans del dia 25 del mes anterior.

Sió Recomanana

UN LLIBRE: «Amor Físic» de Guillem Viladot, Ed. Llibres el Mall.

UNA REVISTA: «Els marges».

ALS DIARIS: «La Finestra» a l'«AVUI».

A LA RÀDIO: «Fora la mandra», a les emissores de la Cadena Treze, de 7 a 9 del matí.

TEATRE: Representacions de la «Roda de Teatre» al Casal Agramuntí.

PREMSA: Presentació del llibre «La premsa comarcal a Catalunya» de Jaume Guillaumet, el dia 13 de març al cinema Avinguda.

EXPOSICIONS: Del 25/3 al 8/4 al Museu «Pintures d'Esteve Pont».

INFORMACIÓ AGRAMUNTINA A LA RÀDIO:

Ràdio Cadena Tàrraga, informació esportiva els dilluns a partir de les 3 de la tarda i informació general els dimarts i divendres al matí.

Ràdio Popular de Lleida, informació general els dimecres a 2/4 de 8 del vespre.

Ràdio Terra Ferma (Cadena Treze) a les ràdio-notícies.

Ràdio Cervera (Cadena Treze) «Ben desperts», els matins a partir de les 9.

Ràdio Ponent, els dijous a 2/4 de 2 del migdia.

SI voleu recordar l'ahir

SI us agrada assabentar-vos dels fets de cada mes

SI teniu curiositat per la vostra història

SI us manca un noticiari de la vostra ribera

SI disfruteu amb les amenitats i acudits

SI desitgeu escoltar el bategar del vostre poble

SI....

SI....

Sió

és la vostra revista

Subscriviu-vos-hi!!!

EL PRESIDENT
DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA

Barcelona, febrer de 1984

"SIO"
Apartat 10
AGRAMUNT -Lleida-

Us felicito ben cordialment, benvolguts amics de la revista "SIO", perquè heu arribat al vostre vintè aniversari. Això vol dir molta tenacitat, molts esforços, molta voluntat, però, sobretot, molta il·lusió. El nostre país s'ha fet amb els esforços de tots i sobretot amb una gran il·lusió. I ara n'estem collint els primers fruits: Catalunya ha recuperat el seu govern i les seves institucions i cada vegada és més coneguda i valorada pels altres. Fa poques setmanes, jo em trobava a Brussel·les, al cor de l'Europa que s'està construint, i la gent d'allí, em preguntava què fem a Catalunya. I jo els podia dir que anàvem endavant, cada dia més malgrat les dificultats que sempre trobarem a la vida. I que anàvem endavant perquè els catalans tenim l'esperit que ha animat durant vint anys la vostra revista: esforç per a vèncer les dificultats i la il·lusió de fer, entre tots, un país que valgui la pena.

≡ FA MÉS DE 50 ANYS QUE ≡

MAGATZEMS COTS
SÓN A LA PLAÇA MERCADAL

≡ FA 20 ANYS QUE ≡

MAGATZEMS COTS
JA S'ANUNCIAVA A SIÓ

≡ PER MOLTS ANYS MÉS ≡

MAGATZEMS COTS

VOLDRIEN SEGUIR MEREIXENT

LA VOSTRA CONFIANÇA

GENERALITAT DE CATALUNYA

EL CONSELLER DE CULTURA

MAX CAHNER

Benvolguts amics:

Amb molt de goig us adreço aquestes ratlles destinades al número extraordinari amb el qual la revista Sió celebra el seu vintè aniversari. I és amb goig que ho faig perquè, tal com dieu en la carta en la qual em convideu a col.laborar en aquest número, es tracta d'una "notable efemèride". En efecte, només vosaltres co neixeu en detall els problemes, les dificultats, les esperances i els desànims que heu patit durant aquests vint anys. Possib~~le~~ ment, la revista ha experimentat canvis de tota mena: canvis en les persones responsables i ens col.laboradores; canvis en el sis tema d'impressió, etc. Però allò que és important, especialment important per a la nostra comunitat nacional, és el sentit de con tinuitat. Massa vegades lloables iniciatives espectacularment en degades decauen o desapareixen perquè l'esforç acaba per depassar els propis promotors o perquè els resultats no tenen la brillantor que hom n'esperava.

Per això, és especialment important aquest entremat de revistes lo cals i comarcals -algunes, com la vostra, ja de llarga trajectòria- modestes i profundament arrelades en la comunitat de la que neixen i a la que van dirigides. Ja he dit en d'altres ocasions que la premsa comarcal és un fenomen únic de Catalunya i prova de la viva citat del seu teixit social.

No cal que us digui que us desitjo molts anys de vida i que conti nueu servint, en una línia de constant autoexigència i superació, les necessitats informatives d'Agramunt i de tota la Ribera del Sió.

Ben cordialment,

*El Batlle-President de l'Ajuntament
d'Agramunt
(L'Urgell - Lleida)*

Un mes, un altre i un altre, fins a 240, vint anys de SIO, vint anys sense parar. Cal celebrar que la nostra Revista hagi arribat a aquest aniversari.

SIO, és per a mi personalment, i m'és difícil el trobar els mots adequats, una cosa molt volguda i estimada, cada mes l'espero amb il·lusió sempre nova, el lleigeixo tot, amb delit sense parar i sempre hi trobo aquell toc d'interès, d'alegria, d'ironia, de tendresa o bé la nota que em retroba amb la nostra història i amb les nostres arrels.

Penso quan temps, quan sacrifici, quan treball, quan d'amor a la nostra Vila a la Comarca a Catalunya, representen aquests 240 números de SIO, i penso també en l'altre treball fet, en la feina feta i ben feta, SIO ens ha fet fàcil el retrobament amb la nostra història, amb els nostres avantpassats i els seus costums, SIO ens ha ajudat a retrobar les nostres arrels com a Poble i com a Nació, SIO ens ha fet entrar dolçament en el món de la nostra cultura i sempre SIO, ens ha donat exemple de tolerància i, sobretot, ens ha ensenyat a estimar la llibertat.

Voldria que aquestes ratlles, fossin com un petit homenatge a tots els que amb el seu esforç han fet possible l'arribar a aquest aniversari.

Als redactors i col·laboradors actuals, m'atreveixo a pregar-los que continuïn amb coratge i fermesa el seu treball per l'expansió de la nostra cultura i de la nostra història. La lluita no s'ha acabat pas, encara hi ha molta feina a fer, penso però, que la batalla està guanyada si sabem utilitzar bé les armes de què disposem: L'amor, la comprensió i la cultura. Amb aquest desig, és per a mi una joia el felicitar-nos mútuament; redactors, col·laboradors i lectors. Una abraçada ben afectuosa per a tots.

Agramunt, març de 1984.

JOSEP HUGUET I HERBERA.

ANIVERSARI

Manuel Mazon i Ribó
Alcalde de la Vila del març de 1957
a l'agost de 1969

En complir-se 20 anys de la fundació de la Revista Sió, —la qual participació meva en la seva posada en marxa m'honra—, tinc la satisfacció de comprovar que, al marge d'especulacions pessimistes sobre la seva continuïtat, aquesta ha sobreviscut a diferents Administracions i tendències.

Això ha estat possible gràcies a la voluntat, dedicació, interès i treball de les successives Direccions que han hagut de compaginar els seus treballs habituals, amb la redacció i preparació d'aquesta Revista i sempre amb el suport dels consegüents Ajuntaments.

Des d'aquí la meva felicitació a tots els qui d'una manera o altra han contribuït a aquesta supervivència i també a l'actual Administració pel seu interès, que em consta que té, perquè aquesta Revista continui.

Felicitats i per molts anys.

Ricard Vicens i Borges

Alcalde de la Vila del maig de 1975 a l'abril de 1979

Amb motiu de complir-se el 20è aniversari de la fundació de la revista Sió i havent estat director de la mateixa per recaure aleshores dit càrrec al batlle, siguin aquestes ratlles de felicitacions a l'actual equip que la dirigeix i a tots els que amb el seu esforç l'han fet possible.

Es un gran goig per a mi que es pugui celebrar aquest 20è aniversari amb la confiança que l'equip de redacció no decaigui per a testimoni de les nostres futures generacions.

SIÓ I LA MEVA CIRCUMSTÀNCIA

Josep M. Inglés i Mortés
Alcalde la Vila de l'agost de 1969 al maig de 1975

Se'm demana una breu col·laboració per a la nostra publicació **SIÓ** amb motiu dels seus vint anys d'existència, i amb molt de gust em dispo a complaure els nostres amics.

En primer lloc se m'acut de dir que **SIÓ** és ja una cosa del tot agramuntina, vull dir que és tan substancial al nostre poble que, ara com ara, no seria concebible un Agramunt sense **SIÓ**.

Quina vivència en guardo jo, personalment, del **SIÓ** que a mi em va tocar de dirigir en tant que batlle de la nostra Vila? Jo diria que la meva va ser una experiència entre divertida i alliçonadora. Divertida perquè les reunions que cada mes es feien eren una trobada on es parlava de tot i especialment de les anècdotes o problemes locals. I alliçonadora perquè potser com mai, vaig adonar-me de la distància entre la realitat dels fets i de la interpretació que se'ls donava a nivell públic.

Em plauria, perquè em sembla que ve a tomb, de referir-me a una certa brama que va ser present en determinats sectors de l'opinió pública. Em refereixo a la suposada influència política que Guillem Viladot exercia en mi o en el seu consistori. Sobre això guardo una carta molt principal que dóna mesura de fins on arribà aquest estat d'opinió. Ara, amb la perspectiva del temps i de la política, em plau de dir que mentre jo vaig ser alcalde d'Agramunt entre Guillem Viladot i jo mai no es parlà de política local, i amb prou feines de política general. Mai no es posà a consideració mútua cap afer municipal. Així, tal com sona. I per què? Doncs perquè la concepció política de Guillem Viladot i la meva eren del tot distanciades: ell un nacionaliste força progressista i jo un conservador d'acord amb molts aspectes del règim aleshores vigent.

El que passa és que segur que es va confondre la relació política amb la profunda i exquisida amistat que sempre s'ha mantingut entre Guillem Viladot i jo malgrat, el militar en actituds polítiques i socials tan distanciades com segurament oposades. Una amistat que ve de tan lluny i que sempre s'ha mantingut viva no es pot confondre mai amb el fet d'una circumstància passatgera. La política passa, les idees ens configuren, però l'amistat ens ajuda a viure.

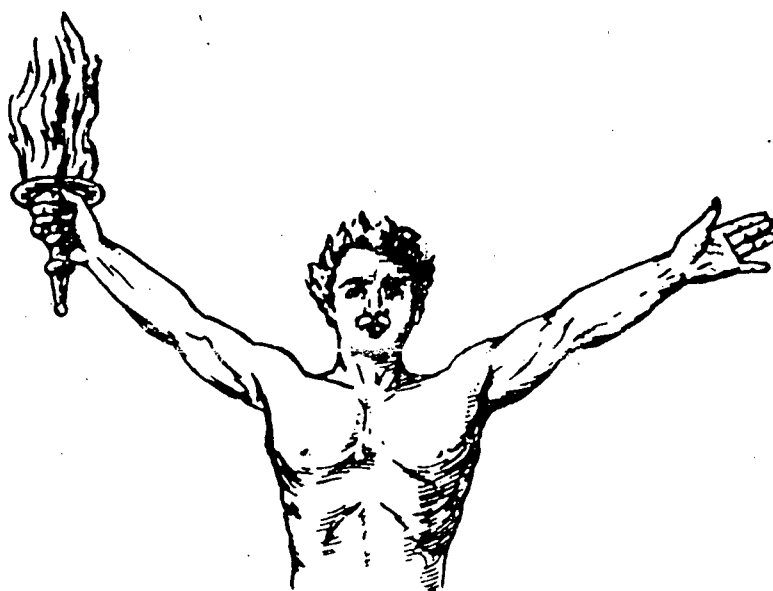
Segur que podria dir moltes més coses però tampoc es tracta de fer les meves memòries relacionades amb **SIÓ**. Valguin aquests mots per palesar la meva estima tant a **SIÓ** coma tots aquells que l'han fet i el fan.

1.914

70

1.984

ANIVERSARI

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

J. MARTORELL, S. A.

AGRAMUNT (Lleida)

LA NEVADA GROSSA

La neu que hem vist aquest matí, dia 23 de febrer, m'ha suggerit l'oportunitat de parlar de la nevada d'ara fa exactament quaranta anys. A mi l'afició a escriure em ve de petit, per tant puc donar dades concretes d'aquell succés sense necessitat d'haver de recórrer exclusivament a la memòria.

Era el dia 23 de febrer de l'any 1944, que per cert s'esqueia en el dimecres de Cendra. A mitja tarda es va posar a nevar i així va continuar tota la nit. L'endemà al matí ja n'hi havia cosa d'un pam i durant el dia va anar augmentant l'espessor que al vespre superava els quaranta centímetres. Durant la nit va continuar la blanca precipitació i al matí del divendres, dia 25, no vam poder sortir de casa de tanta neu que hi havia al carrer; més ben dit, per sortir van haver de fer pas i obrir unes autèntiques trinxeres. El que preocupava a la gent era que seguia nevant, però aleshores s'anava fonent i la doblada que ja hi havia a penes va augmentar. El fort va ser la nit del dijous al divendres, o sigui del dia 24 al dia 25.

Es deia aleshores, i encara s'esmenta avui, que aquella nevada va posar sis, set i fins i tot vuit pams de neu, perquè posats a dir no ve d'un. Als indrets on es va arremolinar segurament hi havia aquesta espessor, però en terreny lliure, per ací a la vila, només es pot parlar d'un metre. Jo em vaig entretenir a amidar-la amb tota cura aquell dia mateix, en una teulada i en uns indrets dels afores, i centímetre dalt, centímetre baix, només en vaig trobar un metre. Respecto totes les opinions, però la pròpia experiència no em permet parlar d'altra manera.

Deixant de banda l'espessor, aquella nevada fou suficient per colapsar tota la vida local. A la majoria de les teulades se'ls va treure la neu i en algunes no s'hi va ser a temps i es van ensorrar. Hi hagué homes que per cinc duros et treien el pes de sobre, de la teulada i del cor. Altres, per treballar tot el dia en aquesta feina cobraven cinquanta pessetes, que per l'època era un bon jornal.

Als carrers, entre la neu que hi havia, la que s'hi tirava de les teulades i la que s'amuntegava a l'obrir pas, se n'hi va posar tanta i tan apretada que no es fonia de cap manera. L'Ajuntament va mobilitzar els veïns per desembarassar les vies públiques principals, almenys per passar les persones. De la plaça i de la carretera la van treure a camionades i més endavant, els veïns d'alguns carrers, també la van treure a carretades. Molta d'aquesta neu la van portar al Sió i com que baixava rubina s'anava fonent a mesura que l'abocaven.

Es va passar una setmana sense energia elèctrica i poc a poc la vida s'anà normalitzant. Les comunicacions per carretera es restabliren gràcies a un equip d'abnegats agramuntins, la peripècia dels quals tan bé explicava l'amic Fernando Ros al "SIÓ" del febrer de l'any passat.

"Any de neu, any de Déu", fa la dita popular i no hi ha dubte que la saó que va posar aquella extraordinària nevada fou molt beneficiosa per l'agricultura. Però pels pagesos mai no cauen totes a la borrasa, vull dir que els avantatges sempre tenen una contrapartida desfavorable. En el cas que ens ocupa la neu va malmetre els olivers, que al ser arbre de fulla perenne s'hi va acumular la neu i pràcticament totes les rames es van trencar al no poder aguantar el pes. Aquella destrossa fou l'inici de la desaparició de les antigues i nombroses plantes que hi havia al terme.

Aquella nevada ha passat a la història com "la nevada grossa", perquè no hi havia memòria d'una cosa semblant i tampoc, fins ara, ha tornat a succeir. En aquella ocasió els perjudicis materials foren quantiosos, però gràcies a Déu no hi hagué cap desgràcia personal, la qual cosa és el més important.

Lluís Pons i Serra

L'ESPIGA

**L
L
I
B
R
E
R
I
A**

**P
A
P
E
R
E
R
I
A**

**Un establiment per un millor servei
AGRAMUNT**

CASES unifamiliars en venda a Agramunt

(de PROTECCIO OFICIAL - Exp.25-1-0021-83)

**Garatge de 90 m.², 4 habitacions, bany, aseo, 70 m.² de terrasses,
cuina ben acabada i menjador amb llar de foc.**

**Són a l'Avinguda Col·legi Nou. El preu és semblant al d'un pis i tenen
facilitats a llarg termini amb interessos de l'11 %.**

Demaneu més informació, val la pena.

Promotor: FERGO, S. A.

Constructor: RAMON OLIVA

Telèfon 39 02 71

PREIXENS

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN

Trimestre adelantado: Una peseta
 Número suelto. . . 20 céntimos
 Id. atrasado.. 25 »

ADMINISTRACIÓN Y REDACCIÓN

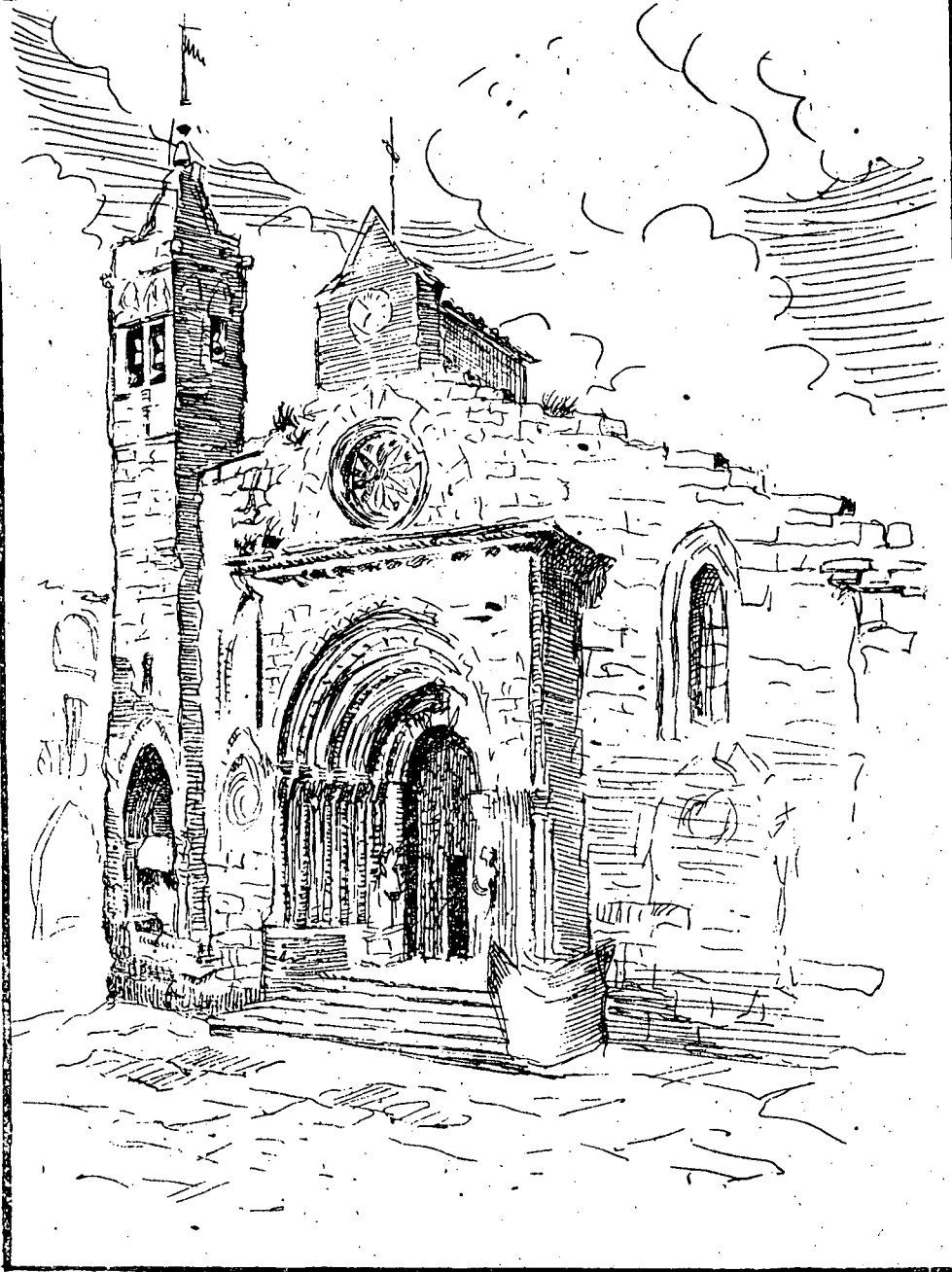
Calle de Sió, núm. 14, bajos
 Insértense ó no, no se devuelven los
 originales.

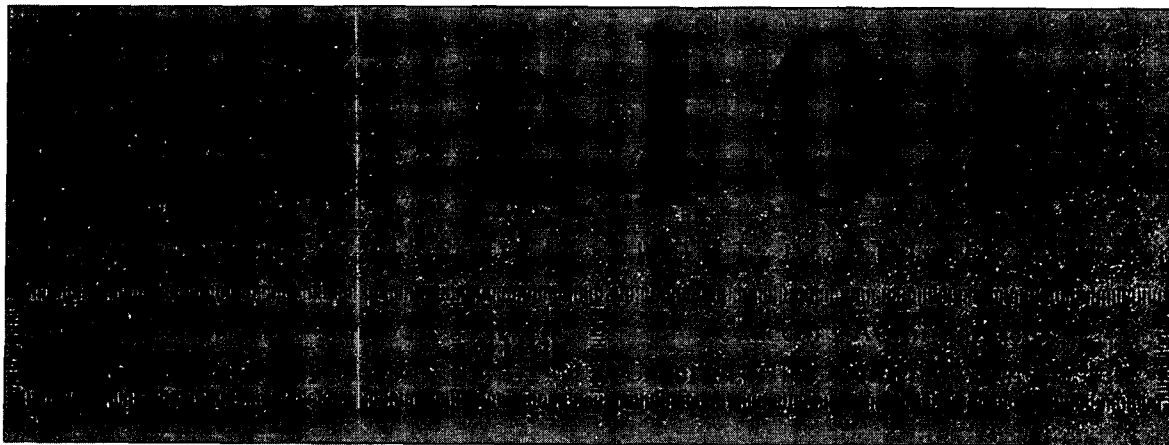
Agramunt.—Puente sobre el río Sió

QUE ES SAPIGUI, "EL ECO DEL SIÓ", ES LA PRIMERA PUBLICACIÓ
 PERIÓDICA AGRAMUNTINA. NASQUÉ QUASI AMB EL SEGLE XX

RESSORGIMENT

EL 16 DE JUNY DE 1919, SORTIA EL PRIMER NÚMERO
DE "RESSORGIMENT", REVISTA PORTAVEU DE LES ENTITATS
AGRAMUNTINES DE L'ÈPOCA

Silenci!!

CAL IMPOSAR EL SILENCI DE GUERRA

Ací AGRAMUNT com a tot arreu, s'enraona molt, MASSA!!

Hi ha el qui es dedica a fer derrotisme

Es un «paco» vulgar, que no dispara una pistola contra nosaltres perquè li falta el valor per a fer-ho.

Hi ha el qui es dedica a explicar el que sap, el que no sap, el que li han dit i el que ha sentit dir a Queipo, pèl gust de la xerrameca.

Aquest es un pobre diable, -home o dona- que distreu el seu temps.

Però l'un i l'altre han creat malestar i fins ambient de pànic.

Cada ciutadà, cada antifeixista ha de convertir-se en policia de la revolució.

Callar la boca i fer callar la dels altres.

Amb el xerraire, l'advertiment amistós serà suficient

Al derrotista cal localitzar-lo i denunciar-lo. Es un feixista i un covard.

CAL IMPOSAR EL SILENCI DE GUERRA

Ací s'enraona massa

EL "JULIOL" FOU L'ÒRGAN DEL COMITÉ DEL "FRONT POPULAR"
I SORTÍ DES DEL 25 DE JULIOL DE 1936 AL 6 DE FEBRER DE 1937

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

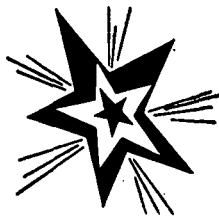
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

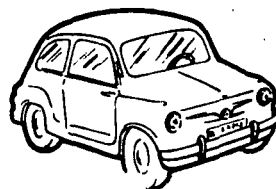
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís
Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

CONTINUÏTAT

Sembla que era ahir quan vam començar, però ja fa vint anys que la revista "SIÓ" acudeix cada mes a l'encontre dels lectors. Personalment l'efemèrides em desvetlla tota mena de records i em suggereix una munió de pensaments; seria impossible donar curs a tot el que em balla pel cap i em limitaré a remarcar una circumstància que considero cabdal i difícil d'aconseguir en una obra col·lectiva: la continuïtat.

"A Agramunt no hi ha res que tingui durada", aquesta frase, entre despectiva i planyívola, l'hem sentit dir moltes vegades des de la nostra joventut. I el més trist és que, sovint, respon a una llastimosa realitat. Som inconstants, ens cansem de tot, majorment quan tirar endavant l'empresa requereix sacrifici i no hi cap contrapartida material.

Però "SIÓ" fa quedar malament l'esmentada dita agramuntina; la nostra revista, per una colla de raons, es manté ferma i amb ganes de viure i de prosperar. Ara fa vint anys no ens la vam plantejar la durada, simplement preparàvem un número darrera de l'altre, sense excessives preocupacions pel

futur. I potser és aquesta la millor manera de fer dies.

Al meu veure són tres els factors principals que han possibilitat aquesta continuïtat. Primerament el suport legal i econòmic de Ca la Vila i d'una manera especial l'interès dels alcaldes que ens han regit aquests anys.

El segon factor fa referència als homes de "SIÓ". La constància, a voltes la tossuderia, de les persones que han format part de l'equip de redacció. El tarannà obert i liberal que sempre s'ha donat a la revista. I la normalitat amb que les noves generacions s'han incorporat a l'equip, perquè entre nosaltres mai no hi ha hagut immobilistes.

I en tercer lloc la confiança i el suport econòmic i moral de lectors i anunciants, que sempre han considerat "SIÓ" com la revista de la vila, al marge de qualsevol canvi o de noves orientacions.

Només em resta desitjar que "SIÓ" es mantingui fidel als propòsits fundacionals: Airejar les coses de la vila i de la rodalia, i ésser llaç d'unió entre tots els agramuntins i comarcans.

Lluís Pons i Serra

SALUTACIÓ

En donar vida i forma a SIÓ, en el mes de març del 1964, vaig escriure unes ratlles que, enfàticament, pretenien passar per un article, sota el títol de MEDITACION DE INVIERNO. I ara, quan els continuadors d'aquell grup de redactors, m'han demanat unes paraules commemoratives de salutació als lectors de SIÓ, he rellegit el contingut del primer SIÓ i he constatat que l'esperit i el rerafons d'aquell —diguem— article encara poden tenir un determinat grau de validesa. Ara, però, no es tracta de fer una anàlisi retrospectiva de l'escrit que podria esdevenir un perillós entorn de les nostàlgies personals, sinó més bé de donar, o intentar donar, un cert contingut a la meua salutació que, en realitat, és el que m'ha estat demanat amb una correcció total, que agraeixo amb la més viva cordialitat.

La forma com s'ha desenrotllat la vida d'aquesta publicació, converteix en francament arriscades les meves paraules. Si malgrat aquest primer obstacle, persisteix en la idea de tirar al dret, és perquè, en el fons de tot, sóc també una mica agramuntí i, com correspon a aqueixa espècie humana, una mica obstinat, caparrut i insubornable.

Després d'aquesta professió solemne de fe agramuntina, potser serà convenient entrar en matèria.

Suposo que algú ja us parlarà de la gestació, del part, de les enfermetats i de les crisis de creixement d'aquesta criatura que fa vint anys vam batejar amb el nom significatiu de SIÓ, com també us donaran, segurament, moltes altres dades biogràfiques que conformen la gènesi i la vida de la revista. A mi, segons sembla, em correspon una altra missió. Allà vaig.

No és una immodèstia congratular-se d'haver pogut prendre part activa en la formació d'uns papers que han durat

dos decennis i us han anat presentant la successiva desfilaria cronològica de les coses que han passat a la Vila i la imatge dels aconteixements de vint anys, com si fos el diari íntim d'una població que tots estimem.

Tot això és important, naturalment, però entenc que encara té un valor molt superior el fet inqüestionable de la seva llarga continuïtat —constància, segons alguns—, i és que vivim en una època en la qual és inconmensurable la quantitat de coses començades i no acabades, o deixades a mig fer. Per això el simple fet que es pugui trobar una realitat tan perdurable com la d'aquest humil paper, anomenat SIÓ, és gairebé un misteri tan insondable com els que ens ofereix la teologia oficial. Jo diria que SIÓ ja forma part de la mitologia de la joventut dels qui el vam posar en marxa, però que ara és inseparable del procés vital de la Vila i la Comarca i que és una il·lusionada fita dels agramuntins del present.

Vull celebrar especialment, i d'una manera remarcable, que aquesta publicació no té interessos personals ni col·lectius basats en el sistema mètric decimal, sinó que únicament els té en l'entusiasme i el desinterès, en els lligams humans i afectius que graviten sobre els habitants de la Ribera del Sió. Per això us he de felicitar doblement des de la meua llunyania geogràfica. Per una part, per haver sabut desfullar sense grisors, un a un, els dos-cents quaranta exemplars de SIÓ al llarg de vint anys, i, per l'altra, perquè tot aquest material imprès de catorze centímetres cúbics de litografia constitueix el recull on es troba la realitat de cada dia, la meravellosa i il·lusionada realitat que ens envolta. Si a això hi afegiu uns petits tocs d'emoció afectiva, els records del paper es tornaran una reminiscència entranyable.

Adéu, per molts anys i sempre endavant.

Antoni Pagès i Dalmau

**Prestigi d'Agramunt
i sa Comarca**

UN AGRADABLE RECORD

Fa vint anys, Agramunt va oferir als seus vilatans, el fruit d'un equip de persones que, aplegades sota la bona voluntat del conseller de Cultura, el bon amic Josep Simó Fusté, la memòria del qual m'és molt grat de recordar, ara que és definitiva la seva absència, van iniciar una empresa literària i divulgadora d'aquest tros entranyable de terra lleidatana que pren el nom històric de "Ribera del Sió".

I llegint les pàgines de la "Geografia comarcal de Catalunya", de recent aparició, he pogut trobar la ressenya de la revista agramuntina, al costat de la de Tàrraga i la de Bellpuig.

L'afany cultural, que dignifica l'actual generació agramuntina, ha disposat així d'un vehicle que canalitza les seves aspiracions ciutadanes i es fa ressò dels problemes que ocupen, i a voltes, preocupen el nostre temps. Si amb encert s'ha dit que l'arquitectura és la història d'un poble, escrita amb lletres majúscules, pot ben bé afirmar-se, que les publicacions periòdiques, com la revista "SIÓ", són l'expressió menuda, quotidiana i cabal de la realitat viscuda en el devenir del temps, i la petita xarxa on hi queden reflectides les vicissituds històriques del mateix poble que les fomenta i les esculpeix amb lletra d'impremta.

Els teixidors que al segle XIII embelliren amb unes pedres inoblidables, la façana principal de l'Església d'Agramunt —que per a mi té categoria de catedral— van escriure la primera pàgina d'un SIÓ, primitiu si voleu, però que sens dubte, va ser un testimoniatge del seu temps; com el "SIÓ" que va néixer el 1964, ho és del nostre. Els investiga-

dors que en el futur es dediquin a aprofundir sobre el passat de les nostres viles i contrades, trobaran matèria de primera mà, en la lletra minúscula i humil, de les revistes que, com la nostra, tracten de palesar les inquietuds materials i espirituals d'una massa humana que va omplir una parcel·la geogràfica en un moment històric determinat.

Personalment, he pogut comprovar la importància que tenen les coses escrites amb periodicitat. Una filla meua, educada en un dels col·legis d'Agramunt —que ara em plau recordar amb gratitud— prepara la seva tesi doctoral sobre la pedagogia espanyola al segle XVIII. I, sabeu d'un treu la font principal del seu treball? Doncs, de les hemeroteques, que guarden papers periòdics d'inestimable vàlua per aquella època i entre els quals destaca un rotatiu català, el "Diari de Barcelona", que és el més antic dels que avui es publiquen al nostre país.

Per això, a tots els que tenim una simpatia innata pel llenguatge escrit, ens plau de retre homenatge a una col·lectivitat que, plena de civisme, ha fet possible d'estabilitzar a Agramunt, una revista que segueix donant als seus llegidors, després de vint anys, els batecs de la vida social i cultural d'una població que ja fou predilecta dels comtes d'Urgell. I, a la vegada, a tots els que sàpiguen apreciar la tasca fervorosa dels seus col·laboradors, els testimonia la noblesa del seu esperit, i els marca un camí digne d'ésser continuat i, si és possible, millorat, per les generacions que els succeiran, prenent la torxa que il·lumini amb llum pròpia, Catalunya i Espanya entera.

J.B. Bosch Potensà

SIÓ I LA PARRÒQUIA

Vaig arribar a Agramunt per la festa major del 1979. En anar descobrint els múltiples caires de la vida agramuntina, vaig poder valorar ben aviat el que en l'ordre cultural representava la revista SIÓ. Em sorprengué agradablement. La vida de la Vila s'hi reflectia, i tota ella respirava un aire respectuós, digne, seriósament progressiu i obert. De la Parròquia publicava regularment les dades de bateigs, matrimonis i defuncions mensuals, prenia nota en l'agenda d'algun esdeveniment més notable i acollia i fins demanava col·laboracions sovintejades de tema religiós divers... Durant aquests anys jo mateix —i Mn. Joan Ordi l'any passat— hi hem publicat algunes reflexions, no tantes com potser hauria estat convenient. (Recordo que una vegada vaig voler matisar i respondre certes afirmacions d'una col·laboració que exigien aclariment i contrast... No veia, però, que SIÓ hagués de convertir-se en palestra polèmica ni en instrument ideològic o apològic permanent...). Hi vaig publicar també alguns

dels poemes agramuntins que llavors anava escrivint...

Tot plegat fa que, personalment, he sentit i sento molt pròxima la revista. Però el més significatiu no és això, em sembla. No es tracta, ací, d'una circumstància meua ocasional... Sinó de la voluntat sincera de la Redacció de comptar amb la Parròquia com a tal; de valorar positivament el fet religiós en la vida social de la Comunitat i de tenir una actitud d'obertura i respecte vers tot allò que significa una dimensió transcendent de les persones i dels grups... SIÓ no és una revista de cap Confraria o Moviment Apostòlic. Evident. Però tampoc no ho ha d'ésser mai de cap sectarisme contrari. El seu aire liberal, exigent i responsable és el que realment li escau. En nom de la Comunitat cristiana d'Agramunt, aquests són els meus vots de cara als temps futurs per a la revista. I no sols per a la revista... I que Déu beneeixi l'esforç de tots en la tasca constant!

Mn. Manuel Pal i Casanovas
Agramunt 30-1-84

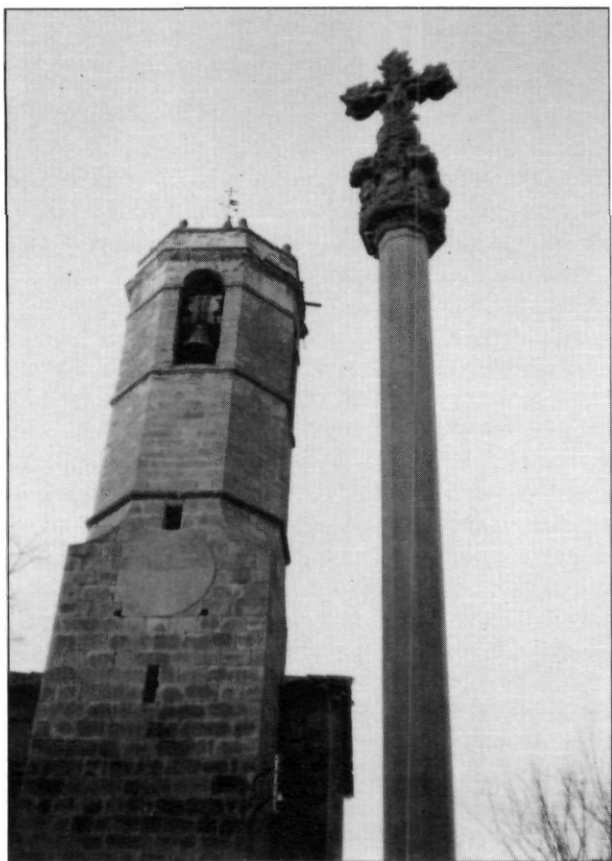
LA COMARCA

Ara fa ja vint anys que al primer número de SIÓ, ja hi batejava en un article, el desig que fos l'òrgan d'unió i expressió escrita d'Agramunt i de tota la Ribera del Sió, i s'hi oferia un espai permanent per a la Comarca. Al llarg del temps, hi va haver algunes col.laboracions esporàdiques a càrrec d'algun amic dels pobles de la Ribera, més tard, cap a l'any '77, en les reunions que féiem, la redacció, sovint es plantejava la idea que hi hagués un espai regular i continuat, destinat a aquesta contrada, però calia trobar el millor, els corresponsals, i en aquest sentit es van renovar els intents de portar-ho a cap. Van sortir altres col.laboracions intermitents però sense assolir una perseverància.

Era l'any '79, quan a instàncies del llavors Conseller de Cultura del Municipi d'Ossó de Sió, l'amic Jordi Rovira, vam organitzar en aquell poble uns cursos de català que aplegaven gent de quatre poblacions: Ossó, Mont-roig, Bellver i Montfalcó. Havia arribat l'hora d'intentar que d'aquell jovent, en sortís els primers corresponsals, que d'una manera regular i assídua, conformessin una secció fixa destinada a expressar amb els seus escrits la manera d'ésser dels seus respectius pobles, la seva forma de vida, que la majoria també la sentim com si fos nostra, les inquietuds i interessos d'aquesta laboriosa comarca, que també ens afecten de molt a prop, que els tenim i sentim molt pròxims.

Efectivament, doncs, en proposar la corresponsalia per a Sió dels seus pobles, als nostres joves cronistes i en acceptar-la, ells, començaven una tasca d'informació, apropament, aglutinament i coneixença mútua, del que és la Ribera del Sió, en la seva vida quotidiana que li ha conformat una determinada i pròpia idiosincràcia.

Els nostres amics corresponsals, que avui cobreixen més de vint pobles, entre tantes i tantes notí-

III TROBADA DE CORRESPONSALS

Una de les seccions més simpàtiques de "SIÓ" és la que parla de la comarca i l'altre dia, en ocasió de la III Trobada, em vaig adonar que no podia ser d'altra manera. Si els qui escriuen coses dels pobles són eixerits i simpàtics, necessàriament n'han de resultar aquestes planes. No hi ha volta de full. Perquè nosaltres ho fem com els bons, tenim estesa una xarxa de corresponsals i ni tan sols els coneixiem a tots. Per això la reunió del dissabte a la tarda, dia 4 de febrer, va ser molt interessant i oportuna, si més no per veure'ns les cares i coneixernos mútuament.

Hi assistiren la gran majoria dels corresponsals de la comarca i fou una autèntica reunió de treball, en una acollidora saleta d'un establiment de la localitat. Entre altres coses es feren suggeriments per tal de perfeccionar la labor periodística que portem entre mans, es parlà de la possibilitat d'ampliar l'espai que es dedica a la comarca, de publicar-hi fotografies i reportatges més llargs, etc. etc.

Com a record, es feu obsequi a cada un dels corresponsals, d'algunes publicacions agramuntines editades aquests darrers anys.

Lluí Pons i Serra

UN ASPECTE DE LA REUNIÓ ENTRE ELS RESPONSABLES DE "SIÓ" I ELS CORRESPONSALS DE LA RIBERA.

cies de diversa índole, que al llarg d'aquests quatre anys d'informació ens han subministrat, n'hi ha algunes que com a mostra són molt originals i significatives. Recordem ara, per exemple, aquella noia que un dia 11 de setembre informava que al seu poble només i havia una bandera en un balcó: "Quins catalans!", deia. Aquell noi que es dolia que un camió Tyr de França, amb matrícula de Niza, se n'havia emportat les pedres centenàries del molí medieval del seu poble que havia pertanyut al Duc, i es veia que aquella expoliació el dolia —ens dolia a tots—, o bé aquelles festes majors i revetlles que en alguns pobles les celebren acompanyades de mistela, coca, ball, jocs, etc. etc. o el bolet de proporcions gegantines que van trobar en un altre poble el qual va merèixer ésser exposat a la Fira de St. Miquel de Lleida... N'hi hauria tantes i tantes per comentar i consignar, que seria una tasca molt llarga.

A aquesta secció també se li han fet crítiques desencorajadores i també ha estat incompresa, però la il·lusió dels nostres amics i amigues corresponsals i la simpatia que moltes persones li han demostrat, entre les que cal comptar amb felicitacions de persones representants de seccions culturals de la Generalitat, han fet que durant quatre anys, mes rera mes, les notícies no s'hagin interromput mai i d'una manera totalment desinteressada per part dels nostres benvolguts periodistes, els quals avui la tiren endavant d'una forma col·lectiva molt pròpia i personal.

Esperem, doncs, que puguem seguir informant a fi de conèixer-nos més bé i trencar recels, si és que n'hi hagués, cosa que no sembla pas factible segons hem pogut apreciar en les tres reunions que durant aquests anys hem portat a terme tots junts, en finalitzar les quals, ens hem sentit molt contents de sentir la sensació que compartim uns mutus sentiments d'amistat, concòrdia i col·laboració.

Amics i amigues corresponsals, per molts anys!

Pere Mora i Giribet

LA UNITAT DE LA COMARCA QUE FORMEM ELS POBLES DE LA VALL DEL SIÓ, QUEDA BEN PALESA EN AQUESTA TROBADA.

LA SENTIU DE SIÓ

(Informa M. del Remei Galceran i Solà)

* En el Ple celebrat en el mes de febrer, l'Ajuntament va presentar al poble el projecte de fer una sala de ball, la qual s'edificaria al terreny de les escoles velles; però de moment, només hi ha al respecte una llista oberta per apuntar-se a anar a jova, que per cety, sembla que no hi ha massa empentes per figurar-hi.

Entre altres coses, també va comunicar-se al poble que la Companyia Telefònica havia previst, a curt termini, l'ampliació de la central; per tal que, podran instal·lar-se de nou més telèfons al poble.

* Respecte al nou metge, Daniel Hernández, no se senten masses comentaris, sembla que la gent està en fase d'observació, o potser millor dit: a l'espectativa.

* Ja han començat les obres per fer el mur del Carrer l'Aubaga fins a dalt l'església; amb la construcció del qual millorarà el carrer i també la Plaça de l'Església, que a part de quedar més gran, serà un bonic mirador. Per portar a terme aquesta obra, l'Ajuntament compta amb un pressupost de 5.000.000 de pessetes.

* Els propietaris dels terrenys de darrera el Carrer del Sió estan tallant els arbres i deixant els conreus que hi feien, per donar pas al traçat d'uns nous carrers, ja que s'urbanitza aquesta zona entre el riu i el Carrer del Sió.

* Darrerament, l'Ajuntament ha plantat molts arbres al terme i també dintre el poble, sobretot pins i savines.

* Mireu com són les coses: l'antic regador, Àngel Garriga, demana augment de sou, cosa que li és denegada i abandona el càrrec; a continuació, Antoni López supleix el lloc i rep augment de sou. Com s'enten això?

* Ja fa alguns dies que la mainada prepara un Festival d'Escala Hi-fi, encara que no se sap quan es farà la representació pública del mateix.

* El 18 de febrer va morir a Balaguer —on feia poc temps que hi vivia— Concepció Esteve Isanta als seus 78 anys; l'enterrament va tenir lloc a La Sentiu. Descansi en pau.

* També, a La Sentiu ens vam despertar amb les teulades blanques el 23 de febrer. Una lleu nevada va caure a la matinal i tot seguit la pluja va fondre la neu, tornant a quedar tot com estava abans.

* Finalment, cal dir-vos que la carretera C-1313 està en marxa. Fa dies que treballen per desviar els braçals de l'aigua que queden afectats pel nou traçat de la carretera.

MONTGAI

(Informa Concepció Ribalta i Solé)

* A finals del mes de febrer, concretament el dia 23, va ser notícia la neu, que va caure gairebé tot el matí. Tothom i principalment la quitxalla, que no està massa acostumada a veure'n, es va quedar ben sorprès en veure-ho tot nevat. Abans d'anar al col·legi tots els infants van passar una bona estona jugant i tirant-se neu.

* El C.F. Montgai continua mantenint una bona posició en la classificació, el sisè lloc, dins del grup 27 de Tercera Regional. De moment no ha perdut cap partit de la segona volta. El dia 19 va jugar amb el Castellserà, al camp del Sió, van quedar en acabar el partit amb el resultat de tres a dos, realitzant un bon partit, i amb força animació per part de l'afició local.

* El dia 7 hi va haver una reunió a la sala parroquial per començar a preparar les caramelles. De moment hi ha un bon grup de joves interessants, que junt amb Mn. Ramon Arderiu, assajaran els dilluns i divendres.

* Pel proper 4 de març s'està preparant la popular "matança del porc", que no s'ha celebrat mai a nivell popular al nostre poble. Els nens i nenes estan preparant també les seves disfresses pel dia de Carnestoltes, que també celebraran a l'escola.

BUTSÈNIT DE MONTGAI (Informa Antonieta Teixidó)

* Aquests dies a Butsènit estem començant a preparar la Pasqua que s'apropa. Com els altres anys, es farà una cantada de caramelles el diumenge de Pasqua, però aquest cop hi prendran part també gent gran, junt amb la mainada que ho feien els altres anys. L'organitzador ha estat Mossèn Ramon.

* Per altra part continuem endavant a la nostra població el curset de català patrocinat per la Generalitat, que fa ja temps va començar i que despertà gran interès. Són un bon grup els alumnes que hi prenen part.

PRADELL (Informa Pau Font)

* La notícia més destacada d'aquest mes és el naixement d'un altre infant, que ja és el segon en poc temps. Els pares són la Leonor i l'Andreu de Cal Farré i el nounat és un nen.

* També en aquest mes de febrer i en la penúltima setmana, es van deixar caure quatre dits de blanca neu que representaren 20 litres/m². d'aigua. Aquesta nevada fou general a la Ribera del Sió i ha anat molt bé per a desfer l'adob que poc temps abans hom havia llençat en els sembrats, que ja comencen a estar bastants crescuts.

* També cal esmentar com a notícia (encara que hi hagi gent que pensi que no ho és) l'adquisició d'un tractor a cal Ricart.

PREIXENS (Informa Rosa Vilanova i Areny)

Si el mes passat us comunicava l'arribada de la nova metgessa, ara us puc comunicar que tenim també nova practicant titular que ha fixat la seva residència en un pis que ha llogat al poble.

Però continuen les noves referents a la salut, ja que els caps de setmana, una curandera naturista i la seva ajudant, ofereixen les seves cures i herbes, a la gran quantitat de gent de tots els indrets, que durant els dos dies les visiten. No cal dir la sorpresa que als veïns del poble ens ha causat aquesta concurrència, i la curiositat que ens ha despertat el gran nombre de cotxes que ens han aturat pel carrer a preguntar

per elles, i es que ja ho diu el refrany, "qui mal té, remei busca".

MONTCLAR (Informen Iolanda Padullés i M. del Mar Novell)

* **REIS.** El dia 6 de gener varem celebrar l'Epifania, que si bé aquesta és data important en el calendari eclesialístic, pels infants va ser-ho la nit abans, la nit més esperada de l'any.

Els Reis, que veniren d'Orient procedents d'Agramunt, cansats de tan llarg viatge, no s'oblidaren de sembrar alegria i rialles al poble de Montclar i entorns.

Els regals i altres, foren repartits per Ses Majestats desitjant un bon any.

Aquesta va ésser dins el que cap, una nit plena d'optimisme.

* **COMENÇAR DE NOU.** Dies després de les festes Nadalènques, les rialles és transformaren en dissimulats somriures, que no amagaven la desgana de començar de nou. L'escola empenia la marxa. Els llibres, professors, exàmens i tots els problemes de la vida d'un estudiant, omplien el cap dels col·legials.

Els estudiants carregats de llibres, i amb nous plans, tornen de nou al seu treball. Per a tots: infants, adolescents, i grans, la vida continua igual.

* **CANVI DE PERSONAL.** El poble de Montclar, aquest mes va canviar de metge, i aquesta vegada, vam trencar el ritme establert fins aleshores, ja que ara exerceix al nostre poble una metgessa, col·labora amb ella una jove practicant. Esperem que no tinguin massa feina.

* **FESTES.** Com tots els pobles, Montclar celebra les seves festes típiques. En aquest mes de gener, Sant Antoni Abat i Sant Vicenç marquen el nostre calendari.

Festes que encara perduren; les recorden els nostres avis i fins i tot nosaltres avui en dia.

Si antigament per Sant Antoni beneïen els animals i per Sant Vicenç feien festa Major, el temps passa i aquesta tradició ha quedat reduïda en un petit símbol festiu, que hem seguit celebrant al llarg dels anys.

LA DONZELL (Informa Josep Rovira)

Aquest hivern semblava que no feia gaire fred, però des que estem al mes de febrer, hem vist unes fortes gelades, així com el passat 23, va caure una nevada d'uns 8 o 10 centímetres, la qual va coincidir en la mateixa data en què vam veure la més gran nevada que els més vells recorden. Era l'any 1944.

Fa unes setmanes que ens han canviat el Sr. Metge, ara tenim Metgessa i el canvi que hem notat, a part de la puntualitat en les visites, és que no ens cobra res per prendre la pressió de la sang, als abonats. I res més per avui.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa Antonieta Figueres)

* **FEBRER. BATEIG.** La família Vicens Guixé residents a Agramunt, el dia 4 van venir a celebrar el bateig del seu segon fill Damià, els padrins van ésser molt esplèndits en re-

partir bossetes i tirar caramels entre tota la gent. Des d'aquí felicitats per a tota la família.

* TV3. Des d'últims de gènere estem gaudint d'una nova emissió de televisió per a Catalunya com ja va dir el seu director, no hi ha res per descobrir respecte als programes, per tant és d'agrair que el que fan sigui en català, crec que és molt positiu respecte a la nostra llengua a més que el seu informatiu resulta bastant complert.

* NEVADA. El dia 23 ens sorprengué molt gratament una nevada, que encara que no fos molt grossa, sí el suficient (per la falta de preparació que tenim) perquè paralitzés alguns transports diaris, per cert que durant la última setmana entre unes coses i altres han sortit de la carretera almenys tres cotxes.

* Han estat fetes públiques les llistes dels que es veuen afectats per expropiació de terrenys per la nova reestructuració de la carretera que va d'Agramunt a Artesa, la que sembla que es començarà aviat.

LES PUELLES

(Informa M. Antonieta Boncompte)

* Arranjament de la carretera: uns metres abans d'arribar al poble, concretament a l'indret dels torrents, hi ha un tram de carretera feta malbé degut a una riada. Ara s'ha començat la construcció d'un mur de contenció i al mateix temps s'ha fet tres clavegueres que juntament amb la que hi havia es creu que pot quedar solucionat el problema de l'aigua del torrent.

També s'intentarà repassar alguns trams de la carretera en què s'ha estovat la capa de l'asfalt.

* S'han posat dos senyals de limitació de velocitat en dues corbes molt dolentes que hi ha a la carretera. S'hi posaran també, dos senyals de limitació de pes.

* Ja és aprovat el projecte de les clavegueres. Si Déu vol aviat es començarà l'obra.

* Aquest any al poble es prepara la festa de Carnestoltes.

ALMENARA ALTA

(Informa Raül Ripoll)

* A primers del mes de febrer es va posar un nou senyal de tràfic en la carretera que passa per Almenara. Dit senyal crec que és important ja que senyalitza una direcció per corba, la qual és en l'indret del pont del canal, lloc perillós, sobretot de nit, que la visibilitat del pont és quasi nul·la. Per tant és encertada la col·locació de dit senyal encara que ha estat tardana (dos anys després de l'arranjament de la carretera).

* NEU.— Si, ja ho sé que arreu de les nostres contrades serà notícia la més o menys important nevada caiguda a finals de febrer, però cal ressaltar-ho per dos motius:

Una nevada en el mes de febrer és molt important per la pagesia ja que als sembrats els va molt bé que en aquest temps faci força humitat. I també és el moment propici per tiar l'adob.

A més a més el dia 23 de febrer, dia de la nevada, va fer 40 anys que en aquestes comarques va haver-hi una gran nevada, a conseqüència de la qual hi va haver desgràcies i per-

judicis importants. Per això aquest dia quan la gent d'edat es llevaven i veien el paisatge blanc van recordar de seguida un matí de febrer de 1944. Esperem que no es torni a repetir res semblant.

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa Joan Avellana i Mora)

* DEFUNCIÓ. Aquest mes, ens ha deixat Josefa Sala i Vila a l'edat de 71 anys. Donem el més sincer condol a la família.

* FUTBOL. Encara que a Puigverd tenim un equip més o menys bo, anem fent més o menys regularment, partits contra altres equips, que aquest mes varen ésser: Puigverd 5 — Avícola del Pilar 2; Puigverd 5 — Montclar 6; i Avícola del Pilar 8 — Puigverd 4.

* NEVADA. Una de les sorpreses d'aquest mes, és la nevada que ens vam trobar en aixecar-nos de dormir el dia 23 de febrer. Cal destacar, que va nevar més a les Serres que a les rodalies del Poble.

* TELEFÒNICA S'INTERESSA PELS PAGESOS. Com ja diu el títol un encarregat de Telefònica va venir a fer-nos una visita, per exposar als pagesos, que la línia que passa pel costat de la carretera, ha d'ésser traslladada segons els llocs, 19 o 12 metres endins del tros, amb la qual cosa, ens trobem amb un destorb més dintre dels nostres trossos. Alguns dels afectats es van abstenir de firmar el permís de pas, ja que no estaven d'acord en col·locar més entrebancs a la finca.

* D'AJUNTAMENT VELL A PLAÇA NOVA. La casa anomenada Cal Quelo, en els baixos de la qual estava enquadrat l'Ajuntament vell, va ésser comprada fa uns anys, i ara la tiren a terra, per deixar-hi al seu lloc una plaça.

* ACCIDENT. La família Mois, va passar un gran espant quan al nen petit, li va caure un pot d'aigua bullent i li va tocar una mica la cara i el braç. Esperem que no sigui res i es recuperi aviat.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT

(Informa Teresa Rovira)

* Febrer.— Aquest mes hi ha com a notícies la compra d'un Seat 127, de segona mà.

* També, dir-vos, que s'han tornat a plantar arbres, perquè de la plantada que us vaig parlar temps enrera, es varen morir quasi tots. Esperem que aquest cop hi hagi més sort.

* I és clar, de la nevada que ens va fer el passat dijous dia 23. La sorpresa que va ser trobar-ho tot nevat ara que ja no pensàvem pas amb la neu.

I és que aquest temps sempre fa una cosa o altra.

CASTELLNOU D'OSSO

(Informa M. Rosa Sendrós)

* La primera setmana del mes de febrer, es van instal·lar dues estufes a l'església de Castellnou perquè sempre hi ha fet molt fred a l'hivern. Degut que l'església és molt petita, les estufes donen un bon resultat i fan que sigui més acollidora.

* El dia 5 de febrer, es va acabar la temporada de caça, per

tant, fins a la pròxima estació no es tornaran a sentir els trets dels caçadors en el VEDAT del terme.

OSSÓ DE SIÓ (Informa Carme Miralles)

* Febrer'84: El dia 23 de febrer va nevar, tots els camps quedaren blancs. Fent memòria que va ser també un dia 23 de febrer, quaranta anys enrera que caigué una gran nevada, en què la neu s'anà acumulant als carrers i camps fins a arribar a un metre i mig d'alçada. Aquesta última nevada no fou ni de pensament tan grossa però almenys vam poder veure, tocar i jugar amb la neu. Encara que per la quitxalla la nevada va ésser quelcom alegre, fou un dia en què pogueren fer ninots de neu. Pels pagesos la neu va ésser bastant dolenta, una raó d'això és que impedí i retardà la tirada dels adobs a la terra ja que aquesta es mullà i va estar encara uns dies a estar en bones condicions. La neu vingué acompanyada pel fred el qual fou molt fort i inclús va arribar a matar alguns ametllers.

* Aquest any sembla que l'hivern ve més tard ja que fins ara no havia fet gaire fred.

* QUELCOM IMPORTANT: D'aquí uns dies es començaran a arranjar els camins d'aquest poble els que cada uns quants anys s'arrangen, però ara es faran tots a la vegada, -7 quilòmetres de camins- i en ells s'hi podrà circular bé, ja que ara són en unes condicions bastant dolentes.

* Ja s'atança la festa de Carnestoltes, la festa en què tots es disfressen de pallasso, bruixa, arlequí, ... Bones Carnestoltes!

BELLVER D'OSSÓ (Informa Carme Pedró i Balagueró)

* Aquest mes tenim poc per contar en quant a esdeveniments al nostre poble. En haver-hi hagut un canvi de metge no fa gaire, el doctor que ha vingut de nou, ens passa consulta un dia a la setmana a Bellver, per tant no tenim necessitat d'haver d'anar a les Pallargues, lloc on resideix i d'on és cridat metge, de manera que, el poble de Bellver ha cregut oportú de fer-li un lloc per passar la consulta mèdica.

* També cal esmentar que aquest any, com ja es va fent des de fa un temps, volem tornar a celebrar les CARNESTOLTES. Aquest anys es creu que seran molt més llúides amb RANXO i disfresses i, per acabar d'arrodonir la festa, hem contractat músics perquè puguem ballar i fer un Carnestoltes tal i com es mereix aquesta diada de gran tradició.

SISTERÓ (Informa Pilar Bosch)

* Fa uns quants dies que a Sisteró hi ha el projecte de ficar els noms als carrers; per fi mitjançant les votacions de la gent del poble, es van acordar els següents noms: Carrer Major, Vent Serè, Travessia del Sió, Plaça de les Moreres, i Raval de les Eres. Això ja convenia perquè tothom fica el que li sembla i a l'hora del correu era una mica empipador pel carter. Ara el que falta és numerar les cases, d'això ja se n'ha parlat i esperem que pugui ser ben aviat; ara, de moment, endavant amb els noms dels carrers i qualsevol dia a veure si solucionem el dels números.

* Bé, sols em cal dir que estem preparant la Festa Major de l'abril, amb moltes ganes de millorar-la cada any. En la propera informació ja us donarem la relació dels actes que es celebraran.

LES PALLARGUES (Informa Montse Andreu)

* ESPORT: Per fi hem pogut veure acabat el nostre polisportiu. Els paletes i els fusters estan donant el darrer cop de mà. Ja està la pista del tot acabada, amb les ratlles marcades i les porteries i les canastres a punt. Els esports que poden practicar-se són: basquetbol, voleibol, "futbito" i handbol. Al mig del camp hi ha un escut dels Plans del Sió; amb els colors groc i vermell de la bandera catalana i una aranya i unes espigues negres. L'aranya representa l'antic municipi de l'Aranyó i les espigues el de les Pallargues. Els dos municipis van unir-se per a formar el municipi de Plans de Sió, que inclou els pobles de Sisteró, Pelagalls, Ratera, Concabella, Hostafrancs, Montcortés, Aranyó, Canós, Montroig i Les Pallargues.

* LA CAÇA: Una vegada més s'ha acabat la temporada de caça, tant pels caçadors de fora que venien cada cap de setmana, com pels caçadors del poble. El diumenge, dia 5 va ser l'acomiadament. Els caçadors forasters que tenen el vedat llogat, aquell dia van emportar-se tota la família i, tots plegats van matar un porc a l'era de cal Flot i van menjar-se'l. Esperem que l'any vinent puguin tornar i també puguin celebrar-ho amb tanta alegria.

* NAIXEMENTS: El dissabte, dia 4 va néixer en Marc Serra i Abelló, fill de l'Antoni Serra i la Teresa Abelló.

El dijous, dia 9 va néixer en David Rovira i Majoral, fill d'en Pere Rovira i la Teresa Majoral.

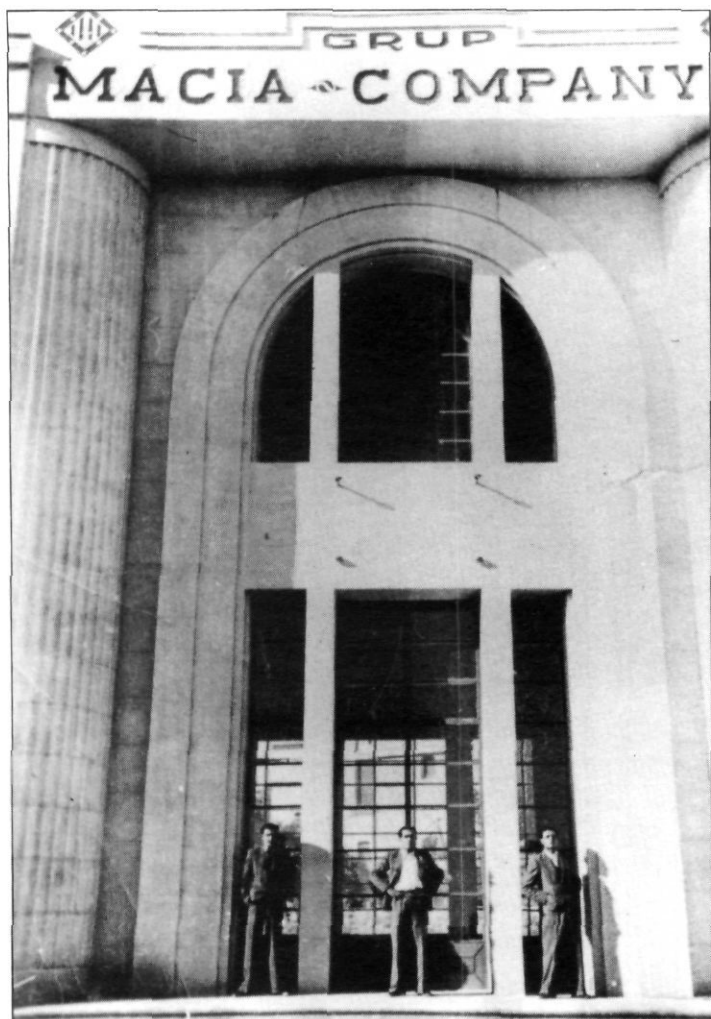
Amb aquests dos infants, el poble es veu engrandit en dos habitants més i, a més, dos naixements tant a prop l'un de l'altre és una cosa que no es veu gaire sovint en un poble petit. Aquesta és una doble notícia feliç per a tots.

* NEU: El dia 22, tot el poble va quedar blanc de neu. Les teulades, els terrats, els carrers... semblaven fets de cotó blanc. Va començar a caure neu per allà les sis del matí, però de primer, la neu, així que queia s'anava desfent. Fins les deu més o menys, no va parar de nevar. Després de dinar, per allà les dues de la tarda va tornar a caure neu, i aquesta vegada encara més fort que abans, fins a les tres de la tarda poc més o menys.

La neu ha suposat que tornéssim a tenir unes temperatures quasi tan baixes com al mig de l'hivern, però per altra part és bonic veure nevar, sobretot pels estudiants que van a l'escola a Agramunt, ja que aquell dia no va passar l'autocar.

Imatges d'ahir

Les que ara són ja les “Escoles Velles”, foren construïdes durant l’època de la Generalitat de la República, el nom amb que es batejaren ho deixa ben palés. Amb la nova situació política sorgida de la Guerra Civil, no solament canvià el nom, sino que adhuc l’estructura de la porta principal fou modificada. En les imatges d’aquest mes es pot apreciar com era aquesta portalada i també una vista més general de tot el Grup.

La gent

	1964	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84
MANUEL MAZON i RIBÓ (Alcalde)	A	A	A	7AD	AD	8B															
JOSEP SIMÓ i FUSTÉ	R	R	R	6B																	
JOAN B. BOSCH i POTENSA	R	R	R	R		9R	9B														
ANTONI PAGÉS i DALMAU	R	R	R	R																	
GUILLEM VILADOT i PUIG	R	R	R	C	C	9R	R	R	R	R	R	6B		C	C	C	C	C	C	C	C
LLUÍS PONS i SERRA	R	R	R	7S	S	S	9B			C	C	6R	R	6B	C	C	C	C	C	C	C
RAMON CREUS i BONCOMPTE	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	C	C	C	C	C	C
JAUME COTS i SOLÉ	R	R	R	R	R	9R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	6R					
JOAN VILADOR i PUIG	C	C	C	C	C	C	C	C	C												
MOSSÈN ANTONI MIRABET	9R	R	R	9B																	
JAUME BRILS i FAURIA	C	R	R	R	C	C											C	C	C	C	C
DOMENECH ROIG i BALASCH	C	C	C	C	C	9R	9C	C	C												
TERESA SANS i BONCOMPTE																					
ANTONI FARRE																					
J. JIMÉNEZ i TORRECILLA																					
DEUDAT PONTIFRESCÓ					C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
J. CARRERAS					8C	C	C	4B													
JOSEP M. INGLÉS i MORTES (Alcalde)						8AD	AD	AD	AD	AD	AD	5B									
JAUME CUÑAT i MATA						9R	10S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	C	
AGNÈS ESCOLA i GASOL						9R	9B														
NÚRIA SERA i PRAT						9R	R	R	5B												
JOSEP FARRENY i ORTIZ							10R	R	R	R	R	R	R	R				3C	C	C	C
JORDI GUASCH								C	C	C	C	C	C	C							
JOSEP BERTRAN i PUIGPINÓS									R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
PERE MORA i GIRIBET									R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
JAUME BONET i BOIX									R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
RICARD VICENS i BORGES (Alcalde)												5AD	AD	AD	AD	AD	AD	AD	AD	AD	AD
PASCUAL CASTELLA i VILA																					
JOSEP M. MAYORAL i CASANOVES																					
JOAN NOVELL i BALAGUERÓ																					
JOAN PUIG i RIBERA																					
JOSEP M. LLUCH i BARÓ																					
IGNACI RIBERA i ROQUÉ																					
MIQUEL AGUILAR i BARRIL																					
JOSEP HUGUET i HERBERA (Alcalde)																					
RICARD CREUS i LACASA																					
JORDI PADULLES i SERRA																					
JOAN EROLES i SAMARRA																					
RAMON LLENA																					
ISIDRE MARSÀ i BERNAUS																					
JOSEP M. PIJUAN																					
ORIOLOLOMER i CARLES																					
ROSA MARIA SERA i GRANÉS																					
AGNÈS PEDRÓS i PAMPALONA																					
TERESA PRADOS i CAMARDONS																					
PAQUITA VILALTA i MASANA																					
FRANCESC DOMINGO i JOVAL																					
PAULÍ RIBERA i MARQUILLES																					
JOAQUIM FELIP i TREPAT																					
JAUME FIGUERA i FIGUERA																					
MAGDA TREPAT i DAVI																					
ANTONI PONSÀ i GUERRIN																					
FERRAN ROSI PIJUAN																					
ANNA SANTACREU i FORNS																					
SOLEDAT SOLANES i SOLE																					
JOAN PIJUAN i ESCOLA																					
JORDI MARTÍ i GASULL																					

RELACIO DE PERSONES QUE HAN PASSAT PER "SIO" I ESTADES QUE HI HAN FET EN ELS CARRERS DE:
A - Alcalde/ AD - Alcalde Director/S - Sots Director/D - Director/R - Redactor/C - Col.laborador/B - Baixa
Gener 1/ Febrer 2/ Març 3/ Abril 4/ Maig 5 / Juny 6/ Juliol 7 / Agost 8/ Setembre 9/Octubre 10/ Novembre 11/Desembre 12/

...i les xifres

SIÓ, ESTÀ INSCRIT AL "REGISTRE D'EMPRESES PERIODÍSTIQUES" AMB EL Núm. 576, DIPÒSIT LEGAL : L. 138-1964

LA MARCA "SIÓ" ESTÀ INSCRITA AL "REGISTRE PROPIETAT INDUSTRIAL" AMB EL Núm. 527.642, DATA 9 ABRIL 1968

ANY	TIRADA MENSUAL	PLANES	COST Impressió Exemplar	PREUS VENDA			SUBSCRIPCIONS			VENDA LLIBRERIES
				Núm. Solt	Subscripció	Estranger	Agramunt	Fora Vila	Estranger	
		(*)	(*)							(*)
1964	600	12	5,50	5	40	50				
1965	600	12	6,80	5	50	60	245	222	32	40
1966	600	12	6,80	6	60	70				
1967	600	12	7,20	6	60	70				
1968	600	12	6,80	6	60	70				
1969	650	12	8,40	6	60	70	275	234	43	45
1970	660	12	8,30	6	60	70				
1971	750	12	7,40	6	60	70				
1972	775	12	8,80	6	60	70				
1973	775	12	9,30	10	100	115				
1974	800	12	11,15	10	100	115				
1975	825	12	13,80	12	120	150	326	300	33	45
1976	825	16	15,20	12	120	150				
1977	900	16	21,75	15	150	180				
1978	900	16	29	20	200	250				
1979	900	20	34,80	30	300	350	353	325	32	50
1980	925	22	39	40	400	460				
1981	975	24	45,15	50	500	550				
1982	1025	28	57	55	600	700				
1983	1025	28	63,30	60	700	850	422	359	32	55

(*) SÓN XIFRES DE MITJANA ANYAL

DISTRIBUCIÓ DELS 1025 EXEMPLARS MENSUALS

422 EXEMPLARS SUBSCRIPTORS D'AGRAMUNT
 60 " " RIBERA DEL SIÓ
 80 " " RESTA LLEIDA
 198 " " RESTA CATALUNYA
 21 " " ALTRES PROVÍNCIES ESPANYA
 55 " " VENDA LLIBRERIES
 40 " " INTERCANVI ALTRES REVISTES
 48 " " PER ENTITATS OFICIALS
 37 " " PER REDACCIÓ i CORRESPONSALS
 32 " " EN SOBREN

1.025 EXEMPLARS

"la Caixa" li canvia la moneda estrangera que necessiti.

Per a les seves vacances o viatges de negocis.

Consulti-ho a qualsevol de les nostres Oficines.

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

Punt i Coma

per Teresa Pradós

La xifra 20 pot dir molt o no pot dir res segons el context en què es trobi però, en principi, és una xifra baixa. Si darrera de 20 hi afegim anys, pensarem que són una bona colla però hom als 20 anys, per dir-ho d'alguna manera, és a la flor de la vida i tot just ha començat a viure (sempre hi ha excepcions, és clar). Però quan es tracta de 20 anys de vida d'una revista —i d'això és tracta— aleshores aquesta revista no comença tot just a viure, sinó que ja arrossega amb ella tota una llarga experiència. Enguany Sió celebra els seus 20 anys i es llença a la conquesta de noves fites.

Aquest mes, **Punt i Coma**, pren un estil diferent; també l'ha pres tota la revista. I no n'hi ha per a meys car 20 anys de tasca contínua i desinteressada no són sempre fàcils d'assolir. Per tal, cal ressaltar-ho i abocar-s'hi a aquest esdeveniment. Des dels pocs anys que hi sóc dins la Redacció, concretament en fa tres, no puc pas parlar d'una manera personal d'aquest, gairebé, quart segle de vida de Sió. D'això se'n cuidaran els més veterans. El que sí puc fer, però, és expressar des d'aquestes línies la meva admiració per aquells que s'animaren a crear una revista, fa 20 anys, quan les coses aleshores no eren tan fàcils com ara degut a la manca de llibertat d'expressió. La meva admiració, també, vers aquells que s'han esforçat al llarg d'aquests anys a tirar-la endavant. La meva admiració vers tots els col·laboradors que amb les seves aportacions han donat vida a un plec de fulls grapats i, en conseqüència, han

fet història i cultura. El meu agraïment als lectors i crítics de la Revista Sió que sempre han estat un testimoni alentador que la Revista ha estat esperada per a ésser llegida mes rera mes.

Avançant ràpid cap als recents anys de Sió a fi de poder parlar ja com a membre component de la Redacció, vull dir que, personalment, he après a valorar més cada una de les sortides que Sió té mensualment. Hi han una sèrie de dificultats amb les que Sió hi ensopega cada mes i que cal superar, a part de la possibilitat que en puguin sorgir de noves. Però una de les tasques de Sió consisteix principalment en això: en vèncer obstacles. I si faig aquest comentari és perquè, de vegades, són aquestes menudències les que fan ballar el cap a més d'un. De cara el públic això s'ha traduït, més d'un cop, en un retard a l'hora de sortir Sió. I en dir això no pretenc, ni de bon tros, buscar un justificant als números de Sió que han sortit tard —lluitem constantment per evitar el que la majoria de vegades no ha estat culpa nostra—, sinó que intento dir que per tirar endavant qualsevol entitat cal, a més d'esforç i col·laboració per part de tots, tenir força ganes que continui i això sols es valora quan es viu el problema des de dins. Almenys, a mi m'ha passat així.

M'agradaria, amb aquestes línies, poder fer a tots els lectors partícips d'aquesta festa que avui gaudeix la nostra Revista i animar-los a donar la seva opinió sobre Sió.

BLANC I NEGRE

AGRAMUNT

Avgda. J. Mestres, 28

Avgda. A. Ros, 19

Tel. 39 07 02

FARMÀCIA ÒPTICA

J. ESTEVE

Àngel Guimerà 14 AGRAMUNT Tel. 390260

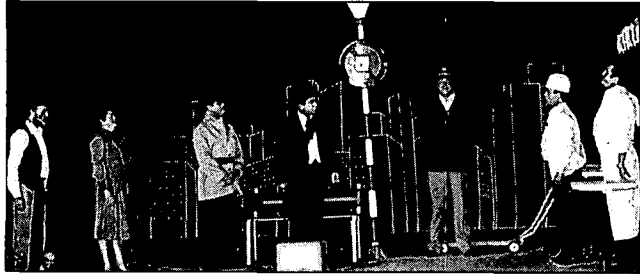
Fórmules Magistrals
Anàlisis Clíniques
Dermofarmàcia
Ortopèdia

Teatre

Ia. Roda de Teatre de Catalunya,
5na. representació, 11-2-84

“La Paperera” pel Centre Dramàtic Talia de Lleida

EL GRUP DEL TALIA EN PLENA REPRESENTACIÓ DE “LA PAPERERA”.

Després de la representació del mes de gener en què l'habitual públic que segueix les actuacions dels diversos grups que participen en la Roda de Teatre de Catalunya, sortí absolutament defraudat, en la del passat mes de febrer, la cosa tornà a funcionar i es pogué presenciar una de les funcions

“A COP CALENT”

Comentari a una representació teatral

Eren les dinou hores del dia dinou de febrer de mil nou-cents vuitanta-quatre, quan a la ciutat de Lleida i al Saló d'Actes de Santa Tereseta, s'aixecava la cortina escènica i es donava començament a l'obra *Mort Accidental d'un Anarquista a càrrec del Grup Escènic Agramuntí*.

No vull pas posar-me amb el context de l'obra, ni tampoc amb si és o no apta per a tothom, car com molt bé deia la propaganda manual que et donaven juntament amb la butlleta d'entrada “es tracta d'un argument enrevessat, això fa que sigui una obra més o menys complicada i fins no del tot entenedora per a un públic poc cultivat”.

El que em mou avui i per primera vegada mitjançant les pàgines de Sió, és deixar constància per a la història teatral de nostra vila, que l'actuació del Grup Escènic Agramuntí fou en tot moment més que excel·lent i no parlo per passió, que molts podrien així interpretar-ho pel fet d'ésser d'Agramunt, sinó perquè el molt de temps en què vaig intervenir en jornades com la que comento, crec modestament, que em dona un xic d'autoritat per així poder-ho fer.

Són moltes les vegades que hem assistit a manifestacions artístiques (teatre, concerts musicals i corals, recitals poètics, etc.) i hem vist com el públic, jo entre ells, tant al llarg de l'espectacle com en finalitzar l'actuació, s'ha manifestat d'una ma-

més reixides de les que portem vistes fins ara. El C. D. Talia ha fet un muntatge de total creació pròpia amb el que està obtenint un notable èxit allà on es presenta, cosa no gens estranya ja que han encertat plenament construint una obra amb grans troballes escèniques que desenvolupen amb vivacitat i desenvoltura malgrat el llastre d'un text de molt poca qualitat literària però que és superat, com diem, amb l'encert dels altres elements teatrals.

Crec que en “La paperera”, el que més poc importa és el missatge que volen trametre al públic. L'argument de l'obra és ple de tòpics ja usats i arxiconeguts encara que al començament pugui semblar que la comèdia va vers una concepció original de la sàtira política. El que realment és important en el muntatge del C.D. Talia, són les troballes escèniques que s'empra per explicar-nos la història. Una acurada, alboriosa i feixuga feina han hagut de fer la gent que formen el que segurament és l'elenc més important de les Terres de Ponent. En definitiva, “La paperera” és d'aquelles obres que fan afició, que no és pas poc.

Bertran

nera no pas massa convençut, quasi podríem dir que ho ha fet per pur formalisme i no per manca d'aplaudiments, sinó més bé per manca d'aquella expressió que el rostre reflecteix, quan hom surt complagut i satisfet de l'espectacle que ha presenciat.

I això és el que va passar a Lleida.

El nombrós públic assistent va respondre, en tot moment, positivament. Reia i restava silenciós i atent, quan així ho demanava l'acció que a l'escenari s'anava desenrotllant.

Tant a l'entreacte com al final de l'obra, aplaudiren llargament i veies en les seves cares aquella expressió de satisfacció que ja durant la vetllada, havien gaudit.

No vull ni puc fer distincions entre els intèrprets, que jo crec que s'han esmerçat al màxim perquè la seva actuació fos el millor possible. Per a mi el que compta és el conjunt; actors, actrius, tramoia, il·luminació; so, producte tot d'una tasca mantinguda al llarg del temps amb esforç i sacrifici i no pas massa corrent en els temps en què estem vivint. Em varen dir que el Grup el formen una vintena de joves.

Jo em congratulo, ensems que felicito ben cordialment a tots ells.

I no voldria acabar aquest comentari sense fer públic quelcom que em raca i que a molts estranyarà, però ho haig de dir “Era la primera vegada que els veia actuar”.

Joan Panadés i Lluelles

Innovacions en el Préstec Habitatge/Amortització Lliure

Volem oferir-li les millors condicions financeres per a comprar un pis.

Vostè mateix pot triar el Préstec Habitatge/Amortització Lliure que respongui exactament a les seves necessitats:

Amortització mitjançant cent rebuts, un cada mes. Als 8 anys i escaig haurà retornat el capital i els seus interessos, calculats al 16,50 %, amb l'avantatge que a partir del segon mes l'import dels rebuts va disminuint.

Retorn del deute als 20 anys, amb quotes anuals constants del 17,31 %, que inclouen la devolució del capital i els interessos, calculats al 16,50 %. Pagaments mensuals.

Pot fixar el pla d'amortització que cregui més convenient, iniciant el retorn del capital en el moment que es vulgui, d'acord amb l'economia de cada persona. Els interessos són de 16,50 % amb pagaments mensuals.

Fent només el pagament mensual dels interessos al 16,50 %, pot amortitzar lliurement el capital totalment o parcial quan i com vulgui, fins i tot al final del termini de 21 anys.

Complint condicions, el Préstec Habitatge/Amortització Lliure pot incloure una Assegurança gratuïta de Vida que li garanteix l'amortització del capital i empara la família.

Visiti'ns i vostè podrà escollir el Préstec Habitatge que més li convingui.

La Caixa de Catalunya s'adapta
a cada u... per a servir tothom

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

«SIÓ» la Vila i la Ribera

Aquest març de 1984 el nostre butlletí informatiu planta la fita XX. Són vint anys en el peonar de la seva vida; no és molt, però Déu n'hi do. Sempre he sentit dir que les coses són més fàcils d'iniciar que de mantenir-les; també sempre s'ha dit que heretar uns béns és cosa fàcil, el mèrit el té el conservar-los. Aquestes dites cauen bé en aquest comentari, en celebrar l'aniversari commemoratiu de la data del naixement del nostre fullet informatiu "SIÓ".

Sembla que aquests vint anys de brega autoritzen la nostra mini-revista a vestir-se de llarg, ara ja n'és fadrina i considerant-la com a tal, tot fent honor a aquesta data, he dedicat unes hores per fer homenatge al contingut replegat de butlletins, regirant-los, fullejant-los, escorcollant-los a partir dels primers, observant entre altres coses, haver-se ampliat amb la col·laboració dels pobles de la comarca, de la Ribera del Sió. Ara es veu l'encert d'aquest arxiu meravellós, perquè es pot qualificar d'arxiu de la comunitat de la Ribera del Sió, de la comarca.

Cregueu que m'ho he passat bé repassant i observant aquest feix de butlletins. En ells hi ha de tot i el que més abunda, com és natural, és cosa nostra; no hi falta la presència de familiars, amics i companys entranyables que ens han deixat per sempre; col·laboradors de "SIÓ" i de tot el que afectava a la vila i comarca, fidels agramuntins i del veïnat, i un llarg etc. Com també es veu com es belluga la Ribera, bonic repàs, sana distracció, preciós divertiment. També s'observen els canvis en el temps, els capgirells polítics, la decadència de les nostres Festes Majors i el seu retorn, i són llargs els etc. etc.

En aquest etern anar i venir de les coses, en aquest vell fer i desfer que s'observa, tot convida a

la meditació fent una pausa, colgat d'aquest paperam de coses nostres, arribo a una conclusió que em conforta. Vint anys no és molt, però anys i anys hi ha, en la vida d'aquests se n'agafa de ple els que també passaran de ple a la història, com a anys de transició, de canvi, etc. Els canvis d'aquesta naturalesa són com un part, també sempre s'ha dit que no hi ha part sense dolor.

En aquest regirar del "SIÓ" no hi ha pas dubte, es veu el canvi, en redactors i en col·laboradors, i en la orientació en general. Potser no podia passar per menys, però "SIÓ" es manté per damunt de tot, fort i ferm, no hi ha lloc al defalliment i a la tribuna de "SIÓ" hi cap l'expressió de tots, com a tribuna lliure que és.

Com si fos ara quan vàrem endegar el primer número de "SIÓ"; el temps corre davant del vent; ara bé, el nostre "mini-diari" per mi hauria de ser la permanència del temps i de l'estar, i aquestes ales que ara ha posseït amb la majoria d'edat, en complir els vint anys de brega, li donen la força per a poder fer una volada molt llarga i al mateix temps molt alta, per veure les coses més bé i així en ell es podrà anar encabint bona part de la nostra història quotidiana, humil senzilla, però per això no menys important, arxiu de tot el nostre. I les generacions que aniran venint podran trobar el camí traçat per enganxar-s'hi amb el seu present, i així perseverant, tot anant posant anelles a la petita cadena històrica d'aquesta parcel·la de Terra Ferma, tros d'excepció que per damunt de tot n'és virtuosa en el treball, plena de fe en si mateixa, amb el tarannà i manera de fer de la gent de la Ribera del Sió.

Aprofito aquesta vinentesa per saludar-vos a tots. Afectuosament i per molts anys.

Ferran Ros i Pijuan

«SIÓ» és ja un home gran, adult. Té 20 anys

A la memòria de Josep Letamendi

A l'últim sopar de Sió hom es va adonar que quelcom que hom havia fet fa anys algú ho recordava, per exemple "Juanes", una conferència feta en castellà al "Foment parroquial". L'havia fet als disset anys i, en anar a la "mili", la vaig passar a màquina i, en tornar, la vaig fer llegida tota, no de memòria i, en dues vegades perquè era massa llarga. Al cap de no pas massa temps, hom es llençà a l'aventura d'anar a Barcelona per a dedicar-se a la pintura. Vaig deixar casa, la família, i, vaig anar a treballar a una fàbrica vuit hores en jornada intensiva. Foren uns mesos intensíssims per a mi, molt enri-

quidors però... Torno a Agramunt, decepcionat, pels ambients de Barcelona on a mi em semblava que tot Déu anava més per la fama i els diners que no pas per l'art. I sí, torno a Agramunt amb l'escabellada idea, la utopia de fomentar l'art ací. I, oblidant-me de la meva condició de pagés sense estudis i pobre però, què cony! jo que em faig anunciar al cinema del Casal, un diumenge naturalment, oferint-me per donar classe de teoria d'art en general: Cinema, pintura, música, poesia, etc. i vaig donar la meva adreça però, no el nom. Com és natural ningú es presentà ni per a informar-se. ►

Fou llavors que, amb l'ajut d'altres, férem un periòdic mural que a l'hora de posar-hi nom acordàrem de posar-li el d'un altre que s'havia fet abans anomenat "VANZAR". Malgrat que tingués, aquest nom, un cert regust feixista, aquest, poc tenia que veure amb l'antic del mateix nom, a més, ara portava el subnom de "Periódico mural de pensamiento arte i letras". Ho sento però, no puc fer-hi més, és la meua obsessió l'art i, com sabeu, el contemporani especialment, com sabeu també, aquest art no és conegut prou i hom considera que, ni ganes no se'n té per aquestes contrades, ni llavors, ni ara.

Vet aquí que, no tardà gaire a néixer "SIÓ", l'esperat, estimat "SIO". Els companys d'Avanzar, el Lluís Pons, Enric Font, Ramon Grau, (autor del títol, fet amb ferro forjat i que per cert, vaig recuperar casualment a la ferreteria del Roqué i que con-

servo que sinó, hauria fet cap al ferro vell), Josep Huguet, el malaguanyat Josep Letamendi, Josep M. Trepal, Magí Feix, Carles Penella. Més tard hi col·laborà amb els seus dibuixos en Ramon Creus.

Alguns companys digueren que malgrat "SIÓ" sortís, "Avanzar" devia continuar i, hom digué que no, que fóra absurd.

En una històrica reunió que es celebrà per tal de fer "SIÓ" al local de la Caixa de Pensions i que fou convocada pel nostre polifacètic Guillem Viladot es posà fil a l'agulla i arrel d'aquella reunió sortí el primer número de "SIO".

De llavors ençà han passat vint anys, "SIÓ" existeix, és nostre, de tots, més ho menys dolent, millor o pitjor, és carn i esperit de nosaltres, tots els agramuntins. No podem, malgrat que ho vulguéssim, ignorar-lo. Per molts anys!!!

Agramunt, febrer de 1984

ELS ACUDITS I LA NOTÍCIA

Fa vint anys que es publica el nostre estimat periòdic SIÓ, Déu vulgui que almenys duri vint anys més, millor dit "sempre".

És un orgull per a tot el poble, que aquesta activitat cultural hagi fet tant llarg camí, perquè el difícil no és començar una cosa, sinó mantenir-la, i encara més millorar-la com és el cas de SIÓ.

Tinc la satisfacció d'haver posat el meu granet de

sorra co·laborant des del primer número publicat el març del 1964, amb diversos escrits, molts gravats, i sobretot amb l'acudit mensual.

La major part d'acudits sortits a SIÓ al llarg d'aquest temps es refereixen a costums, situacions i fets ocorreguts a la nostra Vila, i fent un repàs als mateixos, m'he fixat que formen un resum interessant d'aquests dos decennis, que he cregut d'interès exposar ací:

1964

MAIG - Projecte construcció piscines al camp d'esports, i rumors construcció de la Sitja del S.E.N.P.A.

JUNY - Deixadesa en els espais verds de la vorera del Sió.

JULIOL - Vergonya de les runes de la guerra, en el lloc on avui hi ha la Plaça 11 de Setembre.

AGOST - Evasió massiva a les platges i rius.

NOVEMBRE - Acceptació del costum de suprimir els vestits de dol.

1965

GENER - Escalada de robatoris a la nostra Vila.

MAIG - Preus exagerats en la venda de patis.

JUNY - Gran sequera als camps.

NOVEMBRE - Primers programes UHF.

1966

ABRIL - Conducta conjunta dels tres metges de la Vila.

JUNY - Abandonament de porcs morts en diferents indrets del poble.

SETEMBRE - Fugida de molts agramuntins els dies de Festa Major.

1967

JUNY - Nombrosa assistència a les piscines d'empresa particular.

SETEMBRE - Forta pujada de les entrades al teatre del Casal Agramuntí.

DESEMBRE - Devaluació de la pesseta.

1968

ABRIL - Concursos de tractoristes.

JULIOL - Il·luminació carrer Sta. Esperança, avui Avinguda de Catalunya.

AGOST - Preparatiu recepció Governador.

SETEMBRE - Perill que ofereix l'envelat a la recent plantació d'arbres i rosers al Mercadal.

DESEMBRE - Descongelació de preus i salaris.

1969

MAIG - Baixa progressiva de l'assistència a les processons religioses.

NOVEMBRE - Augment important de les cases on s'instal·la la calefacció.

1970

ABRIL - Gran pujada de preus en relació als salaris.

MAIG - Us abusi de la lletra de canvi.

JULIOL - Introducció de la moda unisex.

DESEMBRE - Nou ritu Baptisme comunitari.

1971

JULIOL - Proliferació d'escenes eròtiques a les pantalles.

OCTUBRE - Festes Majors sonades a Ventoses.

1972

MAIG - Gran activitat en reunions a l'Ajuntament.

SETEMBRE - Consideració de les vacances com a primera necessitat.

DESEMBRE - Dificultats per a suportar les despeses nadalenques.

1973

MARÇ - Gran tendència a la construcció de xalets a la Vila.

JULIOL - Dubtes sobre si s'estrenarà l'Institut de Batxillerat.

SETEMBRE - Primer any de no fer l'envelat al Mercadal.

OCTUBRE - Protestes per la fortor de les granges a la Vila.

NOVEMBRE - Construcció pont sobre el riu Sió, davant de l'Institut.

DESEMBRE - Pujada forta del preu del Petroli.

1974

FEBRER - Jura de càrrecs de consellers a l'Ajuntament.

MARÇ - Pujada forta de preus en general.

MAIG - Massiva utilització de motos esportius, pel jovent.

JULIOL - Inexplicablement resten apagats els llums del passeig durant l'estiu.

AGOST - Massiva afició al tennis local.

OCTUBRE - Gran acceptació del carret de compra, per les senyores.

DESEMBRE - Polls al cap dels estudiants, als col·legis.

1975

MAIG - Obligatorietat del cinturó de seguretat als automòbils.

JUNY - Erotisme nocturn descarat, dintre automòbils aparcats arreu.

JULIOL - Partits de futbol, entre empreses locals.

SETEMBRE - Crisi a l'Ajuntament.

OCTUBRE - Costum a les bodes de tallar la corbata i vendre els trossos.

DESEMBRE - Concurs de pessebres en miniatura.

1976

GENER - Degradació dels artistes, exhibint nueses.

ABRIL - Augment d'entitats bancàries a la Vila.

JUNY - Males olors al Passeig, per desguassar al Sió algunes granges.

NOVEMBRE - Mal estat de la carretera d'Almenara.

1977

FEBRER - Crisi nacional.

MARÇ - Vagues, alturs.

ABRIL - Votacions.

MAIG - Violència al camp d'Esports.

JUNY - Campanyes pre-electorals.

AGOST - Puja preu del pa.

SETEMBRE - Revista "destape" al Casal.

NOVEMBRE - Normalització llengua catalana.

DESEMBRE - Despreci al cos de Policia.

1978

GENER - Govern Autònom.

FEBRER - Reivindicacions dels reclusos.

MARÇ - Alliberació de la dona.

JUNY - Manifestacions massives de treballadors.

AGOST - Impostos sobre la renda.

SETEMBRE - Diada 11 de setembre.

OCTUBRE - Subsidi dels parats.

NOVEMBRE - Constitució Espanyola.

1979

GENER - Bilingüisme a Catalunya.

JUNY - Escalada terrorista.

DESEMBRE - Atracs a bancs.

1980

OCTUBRE - Estrena d'Urbà a la Vila.

1981

ABRIL - Emissió Deute Públic.

MAIG - Segrestaments.

JUNY - Circuit esportiu parc. J.M. Brufau.

SETEMBRE - Discussions sobre entrada a l'OTAN.

OCTUBRE - Carestia dels típics panellets.

NOVEMBRE - Síndrome de l'oli de colza.

1982

MARÇ - Plànol urbanització d'Agramunt.

MAIG - Mundial de futbol.

JUNY - Dubtós compliment de la censura a les sales de cinema de la Vila.

JULIOL - Noves piscines municipals.

SETEMBRE - Vertiment residus atòmics al mar.

OCTUBRE - Eleccions nacionals i coalicions electorals.

NOVEMBRE - Actes terroristes i cop d'estat avortat.

DESEMBRE - Sobre "El canvi". Slogan dels socialistes.

1983

GENER - Greu problema de l'atur.

JUNY - Debats patronal-sindicats.

JULIOL - Escalada dels impostos.

Cal remarcar que les notícies a què al·ludeixen els acudits en cada mes indicat, no corresponen necessàriament a dit mes, puix cada acudit s'havia de lliurar almenys quinze dies abans de la seva publicació, i els darrers anys, fins un mes abans, el que ha estat motiu que alguns acudits que haguessin tingut una actualitat de pocs dies, no s'hagin pogut publicar, puix en sortir el SIÓ

corresponent, haurien perdut tota la gràcia.

Tots els mesos d'aquests anys que no figuren relacionats, tret de cinc o sis en que no hi hagué acudit, és que el tema es referia a quelcom que no representava cap notícia que, al meu entendre, valgués la pena d'ésser inclosa en aquesta relació.

Creus

SUBSCRIVIU-VOS-HI

«SIÓ»: RECORDS DE BRESSOL

Els amics de "Sió" em conviden a escriure quelcom en el número commemoratiu del XXè aniversari de la revista. Accepto amb goig i il·lusió. No vull fer cap crònica, sinó únicament intentar escriure alguns records entranyables de la vida agramuntina particularment relacionats amb la publicació.

Mai no havia pensat iniciar el meu ministeri a Agramunt. El vespre d'un diumenge de juliol del 1964 Mn. Pere Viladàs trucà a la porta del seu antic escolà a La Seu d'Urgell. Oblidant protocols i sobres blaus vol confiar-me un secret que encara he de guardar uns dies: el meu primer destí és Agramunt. "Hi estaràs bé, estimen els sacerdots..." Paraules, com totes dels de Mn. Viladàs, amb gust de xocolata i flaïre de torrons. No s'equivocà.

La missa a les monges, les classes, les caramelles, les reunions amb els nens i els joves, els campaments, els pastorets, ... i sempre i sobretot el gest d'amistat de tantes persones bones. Deixeu-me dir almenys dos noms: el Pau "Missoia" i el metge Quimet. També Coscó, Puelles, Renant, que eren més motiu d'esplai que càrrega.

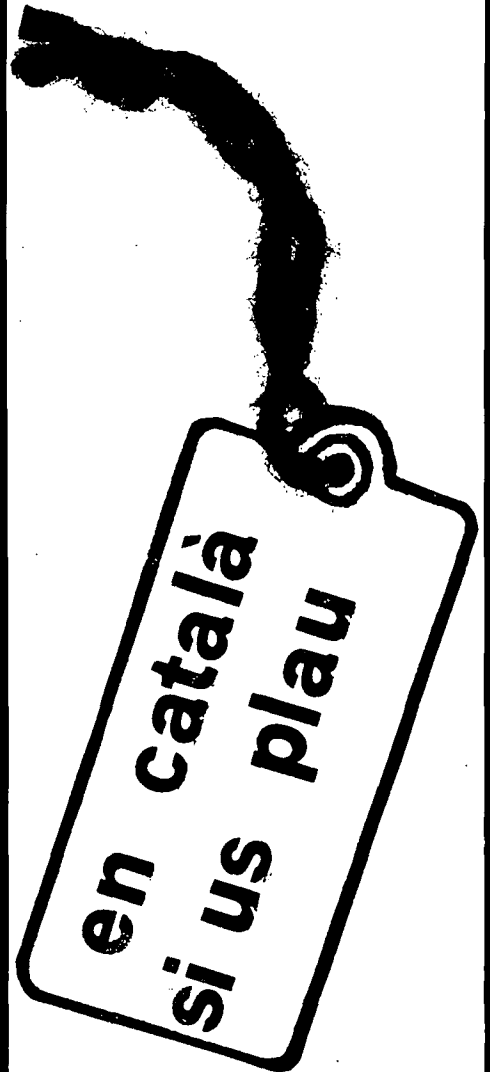
I "Sió", una criatura de mesos. Calia bressar-la delicadament, ensenyar-li la llengua del poble i acompanyar-la en els primers passos. Recordo l'informal consell de redacció amb la millor formalitat de les reunions, els maldecaps de les campanyes de promoció, i sempre amb la dosi més curulla de bona voluntat. El criteri assenyat del Bosch, notari de la Vila. L'acudit gràfic del Creus. La crònica fidel del Sr. Viladot, l'apotecari. Les notícies de la terra a càrrec de l'Iset, el Lluís Pons. La paraula precisa i el pensament profund del Sr. Pagès, el delegat de "La Caixa". Una llista de noms que "Sió" guarda entre els records i que els seus col·laboradors, almenys jo, els tenim gravats al cor, perquè era un treball realitzat fora programa, amb il·lusió.

Durant aquests vint anys he rebut i llegit "Sió". La revista ha sofert crisis. L'Ajuntament l'ha recolzat sempre econòmicament. Sort n'haurà tingut. Crec, però, que les amenaces més fortes les ha rebut d'aquells que han volgut manipular la publicació i fer-ne un instrument de partit. Convertir el que és patrimoni d'un poble en eina del propi interès. Una ofensa greu a la societat i, en comunicació, la mort d'un mitjà informatiu.

Una revista de poble ha de volar alt. Ha d'estar al servei de tothom. Com "Sió". Per això ara ja té arrels de vint anys. Faig vots perquè "Sió" continui la noble tasca de servei irrenunciable al poble d'Agramunt. Que defugint tota temptació de servilisme, els seus responsables sapiguin acompanyar la revista en la missió sublim de servei a la veritat, a la convivència i a la llibertat. Per a tots els que vàrem bressar "Sió" avui és una satisfacció contemplar-lo en la més esperançadora primavera.

Antoni Mirabet, prevere

PARLANT
D'ETIQUETES...
VET AQUÍ
LA NOSTRA:

«SIÓ».

PARES I FILLS

Criar i educar els fills no és fàcil. Des del moment en què, acabats de sortir del nostre si ens els lliuren i s'abrigallen en els nostres braços buscant calor i protecció, fins que ja grans s'independitzen de la llar i de la nostra tutela, transcorre un llarg període de temps en què es desenrotlla el seu caràcter, els seus ideals, les seves creències i conviccions, els seus hàbits i comportaments.

Si és cert que el medi condiciona l'individu i que aquest el compona, entre d'altres coses l'ambient familiar en què es desenvolupa, un tant per cent de les característiques són fruit, sens dubte d'aquest quotidià conviure.

Un dels principals obstacles per a la seva formació és una desmesurada tolerància la qual converteix el fill en un tirà en potència.

Sincerament no crec que cap generació hagi aconseguit tant dels seus pares, amb tant poc esforç.

La institució familiar, ha sofert últimament constants agressions. Abans existia dins d'ella, unes jerarquies inamovibles que vetllaven per la seva supervivència les que la feien, quasi, invulnerable.

Avui la imatge del pare en la seva tasca patriarcal, entre respectat i temut, ja no té vigència. En una sola generació s'ha convertit en "carrossa" vocable que implica marginació. Malgrat tot, la seva funció era la de mantenir la unió familiar i, amb més o menys cert, ho aconseguia.

És obvi que els temps han canviat, el pare d'avui és un ésser preocupat, desorientat i confós, que es debat entre els seus principis, l'autoritat que li confereix el ser cap de família i la servitud a què es veu sotmés en bé d'una problemàtica, convivència familiar. Amb preocupació observa com poc a poc, els fills van guanyant terreny, que les seves necessitats i exigències es van accentuant i que els seus esforços per a controlar la situació, es converteix en simple pantomina. Se li ha diluït el principi d'autoritat en concessions.

És alarmant el comprovar el deteriorament que sofreixen les relacions dins i fora de la llar. Aquesta es va convertint, poc a poc en una espècie de Pensió, on els membres hi mengen i hi dormen, però en què amb prou feines es comuniquen. Les ocupacions del pare, els estudis dels fills i ultimament el treball de la mestressa de casa fora de la llar, no facilita en res el diàleg. Molt ocasionalment coincideixen tots en hores propícies per a la comunicació, però llavors sorgeix la pel·lícula o el partit de futbol en la T.V. i acapara l'interès i es posposa indefinidament, el plantejament de temes que servirien per a una major comprensió o apropament.

Les actuals circumstàncies socials tampoc no són massa propícies per a una alternativa de concòrdia. El temor al futur, la incertesa, la inquietud, són factors determinants que pertorben la ja de si, precària unió familiar i que motiven friccions.

Obviament, no tots els individus de la mateixa generació, responen a iguals característiques. Em limito a descriure uns o unes conductes bastant generalitzades.

Amb tot això, no pretenc ni suggerir ni comparar. Crec sincerament que cada generació necessita diferents tractaments d'acord amb la realitat social que li ha tocat de viure. També és prematur de calibrar el resultat d'aquests nous comportaments i en quina mesura els pares hi hauran contribuït.

És inqüestionable que existeix un gran desconcert, tant a nivell personal com a nivell familiar.

No és fàcil de trobar una fórmula viable destinada a protegir la família i per a potenciar el respecte, la lleialtat, la concòrdia i harmonia entre aquestes dues generacions: Pares i Fills, destinades a entendre's o bé a destruir-se.

Vet aquí una inquietant alternativa!

Teresa Sans

Bell record

*Joves que per primera vegada
caramelles heu volgut cantar,
reeixiu la primera volada
com els més grans quan vam començar.*

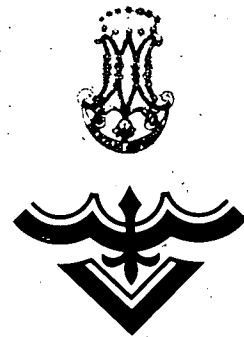
*Si la vostra agradable presència
tot seguit ben acollida ha estat,
mostreu-nos vostre impuls i prudència
unint llaços de bona amistat.*

*Per Pasqua Florida cantarem
si es presenta el dia tranquil,
tantost la ballesta tirarem
tant al poderós com a l'humil.*

*Barretina i faixa ben cenyida
i camisa blanca portareu,
de bon matí fins passat migdia
amb dolces fadrines cantareu.*

*A les belles terres de ponent
en aquesta festa tan ufana
cantarem tots am el cor fulgent,
la gran família Catalana.*

Paulí Ribera i Marquilles

Es comunica que el proper dia 12 de maig tindrà lloc, a 2/4 de 10 de la nit al Restaurant Kipps, el sopar de la setena trobada de les ex-alumnes del Col·legi de les Monges.

Agraïrem a totes les ex-alumnes que vulguin assistir-hi, que passin per la "Caixa d'Estalvis de Catalunya" a partir del primer d'abril a recollir el seu tiquet, el preu del qual serà de 1.100 pessetes.

La Comissió Organitzadora

TOT UN SERVEI AL SEU SERVEI
BODEGA

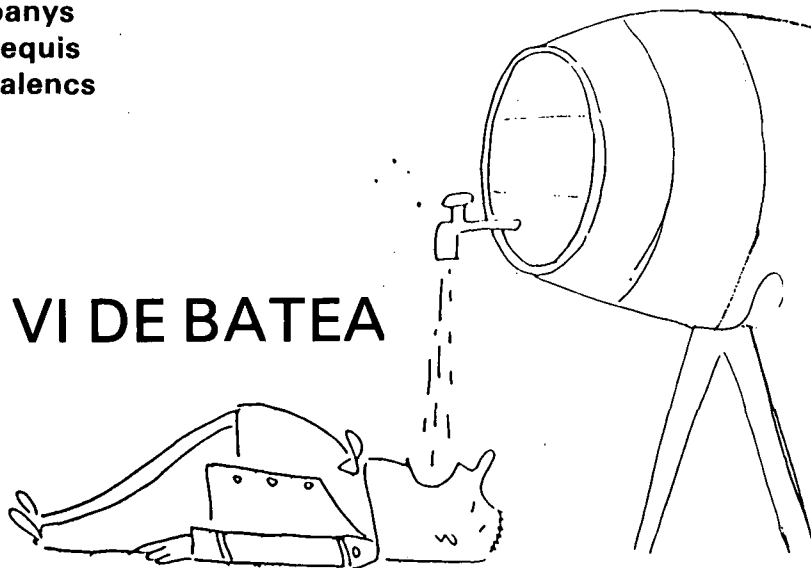
Tel. 39 01 53
Sant Joan, 14

Vins - Xampanyes
Licors - Obsequis
Estoigs Nadalencs

GASOSA

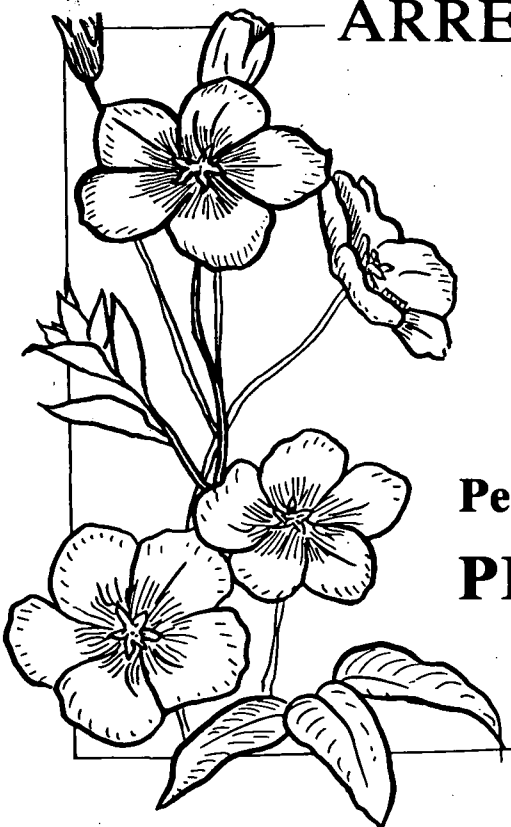

VI DE BATEA

EL VI FA L'HOME AMIC DE L'HOME

ARREGLOS FLORALS

Sant Joan, 14 - Tel. 39 01 53
AGRAMUNT

Per una bona elecció de
PLANTES

FLORS

JARDINERES

Sr. Viladot:

Des de fa molt temps que llegeixo successivament i amb agrat, els articles publicats en aquesta revista. He de dir-li que tots o quasi tots, em donaven la sensació d'estar saturats de sensibilitat.

Però en el seu últim article del mes de desembre, en què crec entendre que pretén fer una crítica destructiva i dissolvent d'alguns conceptes com Espanya, Pàtria, etc., he de dir que me n'he sentit contrariat. No dic que no sigui una manera de desemascarar a polítics i arribistes explotadors de situacions i sentiments aliens, però així i tot, senyor Viladot, i perdoni l'expressió, comet un cras error posant la meua mirada només en els dolents de la pel·lícula, d'aquí treu la conclusió que tots aquests conceptes no són altra cosa que entelèquies fantasmals imaginades per ments febricitants o mal intencionades.

Doncs, existeix l'amor a Espanya, senyor Viladot. M'explicaré: Tot neix, en suma, d'una ferma convicció cultural de superar un concepte d'ètica i ampliar-lo, superant determinades diferències sense anul·lar l'essencial. Quan es creu en això amb ferma voluntat neix un sentiment, el sentiment de nació o de pàtria comuna. (Imagini's vostè, jo que he nascut en la línia divisòria entre Castella i Aragó, que porto vint anys a Catalunya, però que a la vegada no dec ni vull usurpar l'autotítol de català, encara que la meua família ho sigui, què puc ésser, si no sóc espanyol?).

Per la meua part entenc que el voler fermament alimentar aquest sentiment constitueix la idea mateixa de la seva legitimitat i de la seva existència; de cap manera s'ha de confondre el que impulsa i constitueix una nació, amb allò que merament la consolida i conserva. Ja veu vostè, en canvi jo, quan sento parlar de Pàtria m'inflamo de tendresa, però penso que necessàriament hem d'estar pensant en coses diferents. "Existeix Espanya?" —es pregunta— i jo li contesto amb una altra pregunta. Existeix l'amor?. Existeix l'heroisme? Existeix l'honor? o bé només són quimeres; si existeixen és perquè l'home hi arribà a sensibilitzar-s'hi superant formes primitives de la relació humana. Sens dubte amb una exhaustiva anàlisi psicològica podria negar-se l'existència d'aquests conceptes, però justa-

ment aquí és on està el perill, en voler explicar l'inexplicable. En el mateix pla està el concepte de Pàtria (se sent o no se sent) (s'hi creu o no s'hi creu) però la psicologia no té res per dir al respecte.

Existeix Espanya?. Existirà si volem que existeixi, si ens sensibilitzem davant d'aquesta idea, i existirà a pesar de tots aquells que l'anomenen sense sentir-la. I existiran Catalunya i Castella i les Balears i Extremadura, en tota la seva personalitat, en tota la seva originalitat amb tota la seva puixança. Però per això alguna cosa haurem de cedir tots, per a fer possible tal empresa. S'ha de rebutjar d'una vegada per sempre tots els prejudicis egoïstes nascuts de la mera subjectivitat que ens fa donar voltes i més voltes sobre les mateixes i rànies coses sense anar a cap lloc: hem de posar l'accent en el que ens uneix i no en el que ens separa. Per la meua part, compto amb aquells que tenen un profund sentiment català, basc o castellà, per a constituir un dia l'Espanya que a tots ens agradaria. Amb qui no compto, amb qui no puc comptar, és amb aquells mestres cantors, sembradors de cogulà que volen guanyar popularitat o surar d'alguna manera, utilitzant en el pitjor dels sentits uns legítims sentiments. Vostè sap molt bé a qui em refereixo.

Cada partit polític, diu, entén Catalunya d'una manera distinta i l'administració central li dona un sentiment que no li pertany, tot això és veritat, però, ¿què creu vostè que passa amb els altres pobles d'Espanya? ¿per ventura creu que a ells sí que els entén l'administració?. Ells tenen el mateix problema, el dia que se'n resolgui un, s'hauran resolt els altres, en pot estar segur, però no crec que el més encertat sigui lliurar-se a un cert desesper o a pensar que no hi ha solució. Tan difícil és imaginar-la? No per a mi, ni pels que pensen com jo, perquè tinc molt clar el sentiment que guardo envers Catalunya i el respecte que exigeixo per a mi. En la trampa que no s'ha de caure, en la que no hem de caure, és en la de confondre els governs amb els pobles.

Quedi ben clar que aquestes línies no van contra res ni contra ningú, són, o pretenen ser, una nota aclaridora i potser un intent de neutralitzar el perill que comporta un pensament dissolvent tan de moda.

Cordialment,

Francisco Tobajas
Cambrils

HO RECORDO BÉ

Anna Santacreu

Ho recordo bé. Era dijous. Un dia normal per a tothom i també per a mi; fins que em va arribar la proposició de si volia pertànyer a aquesta redacció.

M'ho vaig pensar. No obstant, no volia negar-m'hi, ja que si he de ser sincera, hi havia pensat moltes vegades en formar part d'aquest grupet els components del qual són tots persones formidables. Vaig acceptar, doncs i ara sóc conscient d'una certa responsabilitat envers tots vosaltres i també, no cal dir-ho, envers tots els altres ja veterans col·laboradors, els quals fins ara han dut a terme aquesta tasca amb tota la il·lusió i l'ingeni que els ha estat possible.

Això queda prou demostrat, precisament, en aquest número de març, quan es compleix el vintè aniversari de SIÓ i que fins ara, mes darrera mes, aquest grup de gent i els redactors habituals, han fet possible que hagi arribat a les nostres mans aquesta revista que per a nosaltres els Agramuntins és sensacional, ja que sentim com una cosa nostra.

Aprofito, doncs, aquestes ratlles per a felicitar a tots aquells que durant aquests 20 anys s'han esforçat per a tirar endavant aquesta revista, cosa que sembla senzilla, però que no obstant, som conscients que com tota feina ben feta, exigeix molt treball i dedicació.

Gràcies a tots i per tot.

Confeccions AGRAMUNT
Avgda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA
Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS
Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL
Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ
Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Queviures NATI TORRA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG
Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

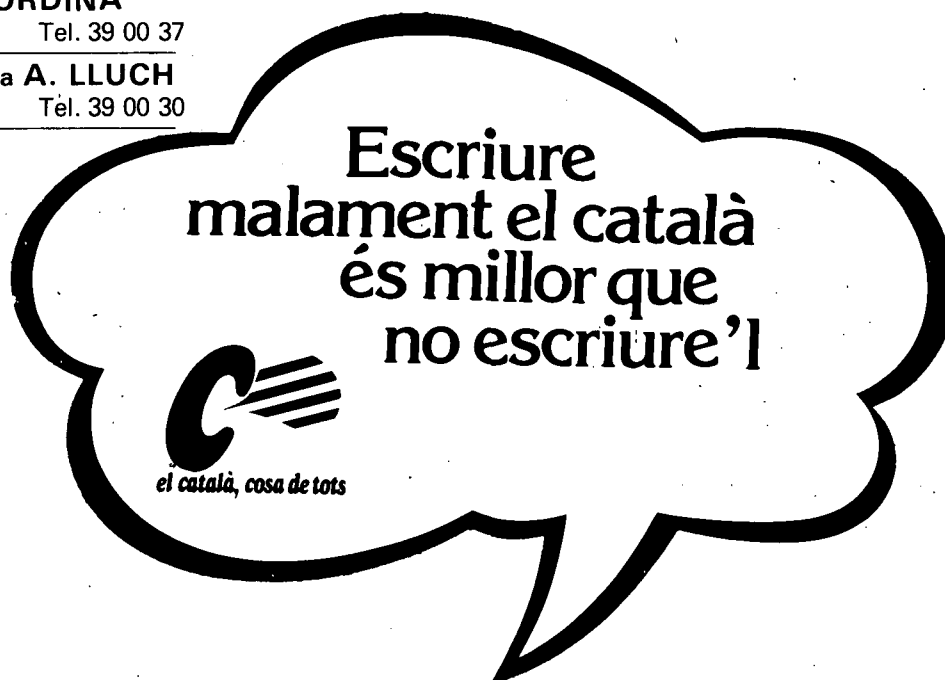
Esparteria Josep M.ª TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS
Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERÀ
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

EL BALL DE LES NINES

Sovint els mitjans de comunicació ens obsequien amb notícies procedents de qualsevol indret del món, algunes de les quals, pel seu contingut, se surten del fet pla i llis, amb més o menys interès popular, per esdevenir una mena d'història anecdòtica, prou original i fantàstica a la vegada, per a atreure l'atenció de l'oient o del lector.

Un cas ben recent n'és l'aparició de les famoses "nines col-i-flor" de les quals n'arribaren vint-i-cinc a mitjans de febrer a Barcelona, on restaran exposades, uns dies, en uns famosos magatzems, en espera que vagin a recollir-les els seus "adoptants", que ja les havien encarregades.

Aquestes nines i ninos procedeixen de nacionalitat nord-americana i, a l'Estat espanyol, les distribuïxen els esmentats magatzems, que han obtingut l'exclusiva.

El cert és que no n'hi haurà per a tothom. Són adjudicades amb comptagotes. De les tres-centes setanta-cinc assignades —de moment— a tot l'Estat, només n'hi ha per a aguditzar encara més la bogeria.

Què tenen, doncs, d'especial aquestes nines? Jo diria que no tenen, ni fan res, extraordinari. No ploren quan estan tristes, ni riuen quan estan alegres; no caminen, no mouen ni l'ull ni l'orella; tampoc no es fan pipí (això està molt bé, si més no, és higiènic). Per a molts, el secret rau en la seva lletjor encisadora...!

Amb cara de cel.luloide i cos de drap, les "nines col-i-flor", (muñecas repollo de trapo, en castellà), han produït un veritable histerisme social que, fins i tot, ha estat la causa d'alguns incidents entre el públic aspirant a obtenir-ne alguna.

Juntament amb la nina es lliura als adoptants el corresponent certificat de naixement, amb tots els altres documents legals. Per altra banda, s'exigeix als pares el jurament d'estimar-la i respectar-la incondicionalment. Allò que encara no està prou clar és el fixament de la quantia del dot. Pot estar relacionada directament amb la situació econòmica dels pares.

Ja veieu que posats a ser incauts no li ve pas d'un pam.

En una època mundialment tan conflictiva, i quan els problemes que ens envolten s'agreugen cada dia, de sobte, surten uns il·lusionistes i ens fan comprar nines a quinze mil pessetes, i, com sempre, no hi oposem cap resistència. Si algú ha dit que això vesteix, deu vestir, i molt!

Sens dubte que un dels pocs guanyadors serà el drapaire, qui forçosament ha de fer el seu estiuet, puix que el drap va en camí d'ésser un dels articles més preuats.

A. Ponsa

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Mes febrer 1984

NAIXEMENTS:

<i>Òscar Solé i Olives</i>	dia 2
<i>Sandra Batalla i Clavé</i>	dia 8
<i>Eva Hernández i Martín</i>	dia 18
<i>Mireia Granés i Alfonso</i>	dia 19

MATRIMONIS:

<i>Miquel Petit i Balaguer i</i>	
<i>Isabel Garrido i Boza</i>	dia 5

DEFUNCIONS:

<i>Sebastià Puigarnau i Solé</i>	
77 anys	dia 15
<i>Rosa Cluet i Parcerisa</i>	
89 anys	dia 27
<i>Ramon Viladomat i Noguera</i>	
76 anys	dia 27

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE FEBRER

<i>Dia 1</i>	1,5 l./m2.
<i>Dia 13</i>	3,7 l./m2.
<i>Dia 23</i>	19,5 l./m2.
<i>Dia 28</i>	3,2 l./m2.
<i>Dia 29</i>	1,6 l./m2.
TOTAL	29,5 l./m2.

TEMPERATURES EXTREMES DEL FEBRER

<i>Màxima del mes</i>	15º dies 4 i 7
<i>Mínima del mes</i>	4º dia 26
<i>Oscil·lació extrema mensual</i>	19
<i>Mitja de les màximes</i>	9,837
<i>Mitja de les mínimes</i>	0,275
<i>Mitja de les mitjanes</i>	4,775
<i>Mitja mensual a les 8 hores</i>	1,896

L'Observador: Deudat Pont

Macro-Complex - AGRAMUNT

Estem en la línia,
pròxima inauguració de Kipps-Eden.
Sensacional.

Seguim els divendres, dissabtes i
diumenges amb les millors gales, i
pròximament en directe.

ENS VEIEM... T'ESPEREM...

- HOTEL-RESIDENCIA
- RESTAURANTE
- CAFETERIA
- DISCOTECA
- SALON RECREATIVO
- SALONES CONVENCIONES
- VIDEO TV
- WISKERIA
- PISCINAS
- PISTAS DE VERANO
- ESTACIONES DE SERVICIO
- en - AGRAMUNT - MONTGAI
- CUBELLS - MONTROIG

Ctra. Artesa - Tarragona, Km. 12,900

Apartado 27

Hotel (973) 39 08 25 - 26 (3 líneas)

Cafetería 39 08 02

Estación Servicio 39 02 02

Oficinas 39 01 42

ESTABLECIMIENTOS E.S.A., S.A.

A G R A M U N T
(Lleida)

El Ton de Dolçmunt

per Josep Farreny

Ton, el Miquel, el meu fill petit m'ha preguntat si el Luís Buñuel és viu encara. Jo li dic que no, que va morir precisament quan feia tres dies que hom havia acabat de llegir "L'últim sospir" unes mini-autobiografies, o millor dit, unes mini-memòries que li va demanar que fes i ell les va escriure, en Jean Claude Carrière amb el que va treballar divuit anys i van fer junts sis pel·lícules. El Miquel ha afegit que li hauria agradat de preguntar-li les taules de multiplicar al Luís Buñuel. El Miquel avui m'ha contestat sense equivocar-se ni una sola vegada les taules de multiplicar, totes i saltejades. Ara el més immediat que ha de fer el Miquel és, l'arrencar-se una canina de la part de dalt que fa temps que li belluga. A la televisió estan fent "Assaig d'un crim" de Luís Buñuel. Hom recorda molt bé la meva anada durant tres dies a Calanda, una setmana santa, quan tenia vint i tants anys, amb moto i sol. Feia un fred que pelava, terrible. Vaig parlar amb un nebot de Luís Buñuel, fou tot molt interessant, sobretot en trencar l'hora, en diuen, i comencen a tocar els tambors —que diverses vegades els hem escoltat en pel·lícules de Luís Buñuel— i no paren durant dos o tres dies.

Ahir en Xavier Vinader es va lliurar a la presó de Carabanchel. Avui és 9 de febrer, a les quatre de la tarda ha mort Andropov i demà si fos viu en Josep Carner faria cent anys, llegim-lo Ton, aquest és el millor homenatge que li podem fer. La Maria del Mar Bonet fa uns dies que canta a París amb un èxit gran i demà passat, tenim Roda de Teatre "La paperera" d'Albert Llorens, —lleidatà— i fet pel grup Talia de Lleida. Permeteu un incís. Resulta que, ara que estic passant a màquina aquest escrit per ser corregit, ja he vist l'obra i, aprofito l'ocasió per donar la meva opinió sobre ella. M'ha agradat

molt i més pel fet de ser d'un de Lleida, podem estar joiosos que ací es facin obres com "La paperera". A Rússia, també ja tenen successor, Txernenko. I a Espanya hi ha un milió i gairebé mig de parats. Etarres i G.A.L.S. que es maten entre ells, terroristes de divers signe. I, vagues i eleccions, i més eleccions i, partits i més partits, i, un poble marcat per la dictadura, antipolític què, encara hem d'aprendre com cal, què és democràcia. Seny catalans, seny!

— Bé, escolta. Què puc parlar jo o, només sóc un ninot per escoltar, i, què em fas servir com i quan et convinc? Sóc o no sóc? Em dic Ton o no? —Parla Ton, parla. —Vaig anar a Dolçmunt l'altre dia. Hi havia una exposició a la Sala del Museu, dedicat a art contemporani, d'alguns quadres originals d'en Joan Miró i altres, obra gràfica seva, de tirades reduïdes. Totes les obres eren de gent resident a Dolçmunt. Hi hagué també una conferència donada per un tal Jordi Coca. La Sala del Museu era plena de gom a gom, en acabar la xerrada s'encetà un molt animat col·loqui i a mi que se m'ocorreix de dir que: Allò, aquell art, a la gent senzilla no els agrada, que allò és cosa per a minories, que la gent allò no ho entèn, que la gent volen coses més reals... Que vaig haver dit!, tret de pegar-me i insultar-me, molt diplomàticament això sí, m'ho van dir tot, oh! i el curiós és que, tothom es ficà de part seva, ningú de la meva. Ton, "em digué un xavalet d'uns tretze anys — que no ho sabéu que ací a Dolçmunt tots som uns folls?" I jo que li contesto, no, tots no, jo encara no n'estic gràcies a Déu?"

I sí, me'n vaig anar, feia temps que no hi anava i em penso que encara estaré més temps a anar-hi, si és que hi torno. Es creuen molt savis a Dolçmunt i tan rucs que són.

CINEMA AVINGUDA **Diumenge, 18 de març de 1984** 12 hores

ACTE de presentació a les Terres de Ponent del llibre "LA PREMSA COMARCAL A CATALUNYA" a càrrec del seu autor, JAUME GUILLAUMET.

Assistiran les primeres autoritats culturals lleidatanes i representants de les 45 revistes que s'editen en les nostres comarques.

Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat.
Revista "SIÓ"

Quedeu tots convidats!!!!

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària

Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS

PER A SERVEIS MUNICIPALS,

AGRICOLES I INDUSTRIALS

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALT, 4

AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adva: J. Mestres, 7 - 2.º

Telèfon 39 07 18

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

Vols col·laborar en el teu part i ajudar
a néixer al teu fill?

Ara ho pots fer, tenint un adequat con-
trol de l'embaràs i anant a les classes
del **Centre de Preparació al Part Natural**

"NÉIXER"

Classes donades per **ELENA BERNAT**
Matrona Titular de la Seguretat Social
d'Agramunt, Per informació: Tel. 390868

amenitats

(Coordina,
Rosa Mari Sera)

NOMBREGRAMA

2	x		+		-		=9
+		+		x		-	
	:		x		+		=8
:		-		+		x	
	+		-	6	:		=3
+		x		:		:	
	+		-		x		=8
=4		=0		=9		=3	

COL·LOQUEU EN LES CASETES EN BLANC LES XIFRES NECESSÀRIES PER OBTENIR ELS RESULTATS CORRESPONENTS.

EVITEM ELS BARBARISMES!

Incorrecte

Un abraç ben fort.

El nom i els dos apellidos.

És un asco!.

Ja ho averiguaré.

Una bahia és més petita que /un golfo

No atinava a donar la respos- /ta adequada

Aquella bombilla fa poca llum

Correcte

Una abraçada ben forta.

El nom i els dos cognoms.

És un fastic!

Ja ho esbrinaré (esclariré)

Una badia és més petita que /un golf

No encertava a donar la res- /posta adequada

Aquesta bombeta fa poca llum

Solucions

2	x	4	+	4	-	3	=9
+		+		x		-	
6	:	3	x	3	+	2	=8
:		-		+		x	
8	+	7	-	6	:	3	=3
+		x		:		:	
3	+	7	-	2	x	3	=8
=4		=0		=9		=3	

E	S	H	A	R	M	O	N	I	C	A	C	O
N	L	A	S	A	P	R	A	C	D	E	O	M
O	U	T	S	E	I	C	A	O	A	L	I	A
F	T	C	R	O	L	T	R	N	A	L	D	T
O	D	O	A	O	U	G	V	T	U	I	R	E
X	G	R	G	A	M	U	N	R	P	D	O	N
A	E	C	L	A	A	B	R	A	A	M	C	I
S	E	F	L	L	F	E	O	B	N	S	A	R
A	G	U	I	T	A	R	R	A	I	R	R	A
A	T	E	P	M	O	R	T	I	E	S	O	L
D	E	V	I	O	L	I	L	X	S	I	O	C

SOPA DE LLETRES

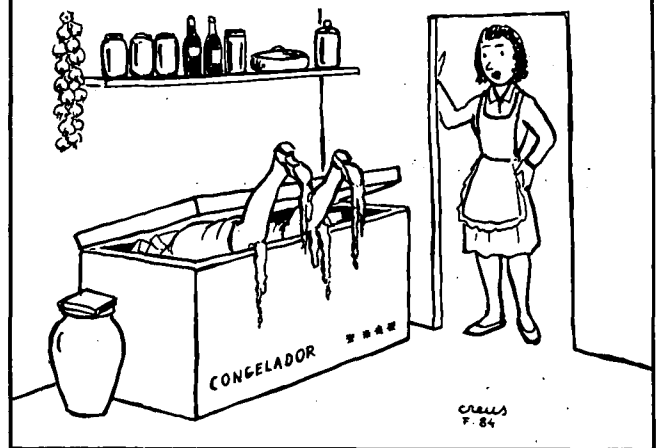
E	S	H	A	R	M	O	N	I	C	A	C	O
N	L	A	S	A	P	R	A	C	D	E	O	M
O	U	T	S	E	I	C	A	O	A	L	I	A
F	T	C	R	O	L	T	R	N	A	L	D	T
O	D	O	A	O	U	G	V	T	U	I	R	E
X	G	R	G	A	M	U	N	R	P	D	O	N
A	E	C	L	A	A	B	R	A	A	M	C	I
S	E	F	L	L	F	E	O	B	N	S	A	R
A	G	U	I	T	A	R	R	A	I	R	R	A
A	T	E	P	M	O	R	T	I	E	S	O	L
D	E	V	I	O	L	I	L	X	S	I	O	C

BUSQUEU TRETZE INSTRUMENTS DE MÚSICA QUE HI HA. DE LES LLETRES QUE SOBREN TAMBÉ HI SURT EL NOM DE TRES AGRUPACIONS MUSICALS QUE TENIM A LA VILA.

REFRANYS DE TOTA MENA

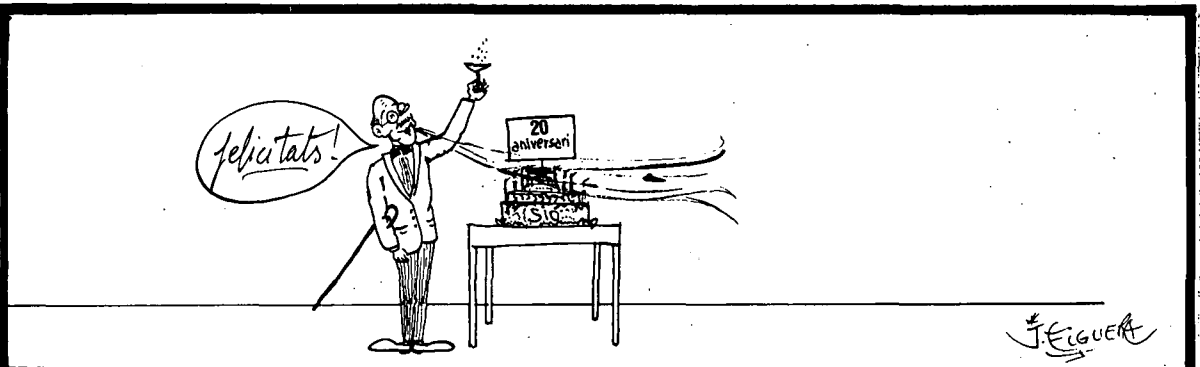
- * Al mal i al bé, tothom hi afegeix.
- * Quan un no vol, dos no es barallen.
- * Si a qui deus no pots pagar, humilment li has de parlar
- * Déu ens dóna bones mans, però no ens treballa els camps.

ACUDIT

CRULLS
F. 84

So Mansó.

J. FIGUERA

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

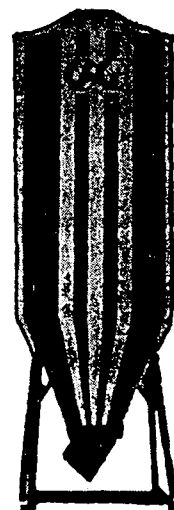
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

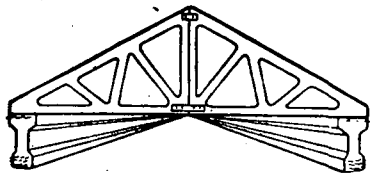
**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

Tel. 39 07 36

Turrone's, B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

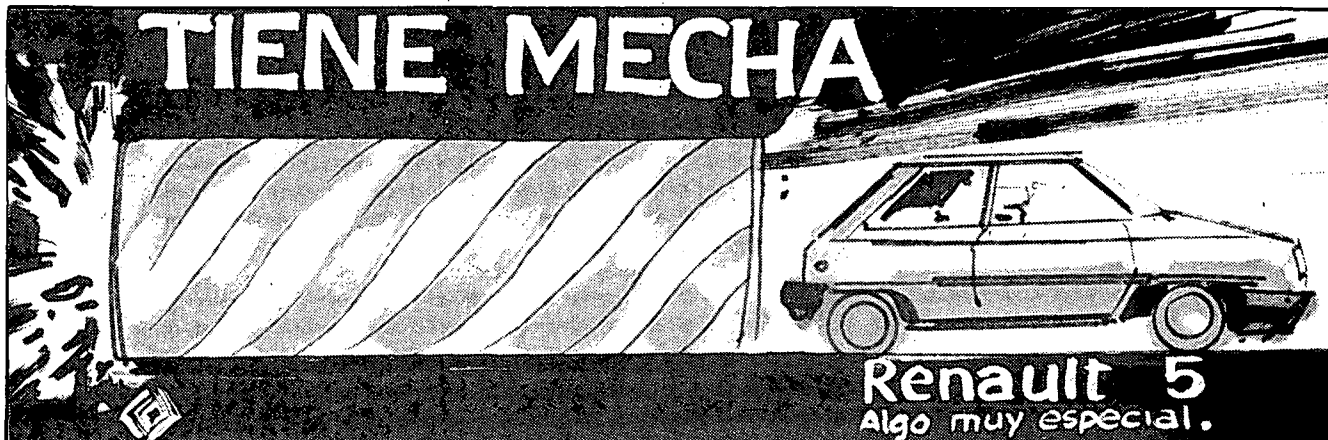
VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

TIENE MECHA

RENAULT

Renault 5
Algo muy especial.

JERONIMO VALLS

AGRAMUNT (Lérida)

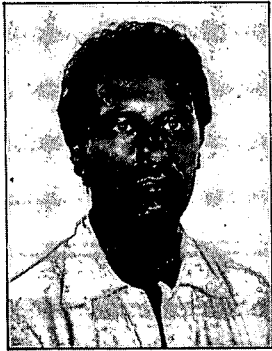
GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

Esports

HANDBOL

MÀXIM GOLEJADOR. 74 GOLS.

Resultats:

(05-02-84) – C.H. Linyola – Agramunt Bar-Sport	16-31
(11-02-84) – Agramunt Bar-Sport – C.B. Magraners	20-12
(12-02-84) – Agramunt Bar-Sport – C.N. Tàrraga	19-17
(19-02-84) – C.H. Alcarràs – Agramunt Bar-Sport	17-25

Classificació:

GRUP A		GRUP B	
1 - Sícoris	22 punts	1 - Borges B.	22 punts
2 - Episcopal	21 punts	2 - Agramunt	21 punts
3 - Aitona	12 punts	3 - Tàrraga	14 punts
4 - Pobra Segur	11 punts	4 - Magraners	11 punts
5 - Almacellas	11 punts	5 - Linyola	6 punts
6 - Seròs	7 punts	6 - Bellpuig	4 punts
7 - Ivars N.	0 punts	7 - Alcarràs	4 punts
		(2 punts menys per sanció)	

Golejadors:

Fernández: 74, Tomàs: 55, Paco: 38, Torra: 35, Enric: 21, Vendrell: 10, Pau: 8, Figuera: 5, Màrius: 4, Pedrós: 4, Jordi: 2 i Gil: 1.

Amb un total de 257 gols.

Amplia victòria en el terreny del Linyola on el jugador Fernández aconseguí 14 gols, quasi els mateixos que el Linyola, partit sense color i amb un clar millor joc Agramuntí.

S'esperava amb una mica de recel els 20 minuts pendents de jugar del partit suspès entre l'Agramunt i el Magraners, aquests es disputaren en el terreny neutral del Bellpuig i el resultat parcial dels mateixos va ésser (9-2), això es va assolir després de realitzar per part de tots els jugadors agramuntins un joc molt ràpid que va desbordar el Magraners.

El C.N. Tàrraga es va presentar en el Polisportiu Municipal disposat a guanyar al nostre equip, però no ho va poder veure-ho realitzat, gràcies al gran partit del juvenil Paco que logrà 8 gols.

Finalment es va disputar l'últim partit en Alcarràs, partit intrascendent i jugat amb molta deportivitat i nova victòria.

Ha finalitzat la primera ronda de la lliga provincial i el nostre equip ha assolit el 2on. lloc en el Grup B. a un sol punt del Borges i per tant s'ha classificat per disputar la "lligueta" per la qual el guanyador es proclamarà Campió Provincial i tindrà opció a ascendir a la 2na. Divisió.

Per disputar aquesta "lligueta" s'han classificat juntament amb l'Agramunt, el Borges, el Sícoris i l'Episcopal.

Els partits es disputaran en les següents dates:

(04-03-84) – Agramunt – Episcopal
(11-03-84) – Borges – Agramunt
(18-03-84) – Agramunt – Sícoris
(25-03-84) – Episcopal – Agramunt
(01-04-84) – Agramunt – Borges
(01-04-84) – Sícoris – Agramunt

Esperem i desitgem molta sort als nostres jugadors, i que en els partits per disputar en el Polisportiu Municipal, l'afició els animi en tot moment perquè són tres partits molt difícils i de molta igualtat.

Jordi Martí

FUTBOL

RESULTATS DEL MES DE FEBRER

Agramunt	2	Besòs de Viver	0
Baronenc	2	Agramunt	1
Agramunt	1	Balaguer	5
Gardeny	1	Agramunt	0

Resultats jornada 26/2/84

Baronenc	4	Besòs de Viver	0
Balaguer	1	Martinenc	3
Gardeny	1	Agramunt	0
St. Maur	5	Rec. Incresa	1
p. Lluís del Sol	1	Fàtima	0
Oliana	2	Lleida	2
Artesa de Segre	1	Bellcairenc	1
Tàrraga	1	Turó Peira	1
Barceloneta	8	La Plana	2

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Martinenc i Baronenc 34 – Oliana 31 – Barceloneta 28 – Penya Lluís del Sol i Tàrraga 24 – Artesa Segre 23 – Gardeny, Rec. Incresa, S. Maur 22 – Lleida, Balaguer 21 – La Plana 19 – Agramunt 18 – Turó Peira 16 – Fàtima i Bellcairenc 14 – Besòs V. 9.

Comentari General

Aquest mes de febrer, l'Agramunt solament ha aconseguit una victòria i dos derrotes per la mínima a camp fora i una derrota a camp propi amb el Balaguer, aquest equip amb una tarda plena d'encerts assoleix una victòria clara i ben merescuda. La classificació general es manté intacta però els quatre negatius signifiquen un clar perill per als nostres representants.

Em plau també ressenyar els resultats de la última jornada del campionat juvenil, els nostres, després d'una baixada, motivada per moltes baixes a l'equip, sembla que han millorat la seva potència, i porten quatre partits amb magnífiques i meritòries victòries, dos a casa i altres dos a fora. Si continua aquesta bona marxa encara poden escalar els primers llocs, dels quals no devien haver deixat de tenir una millor regularitat.

Jaume Brils

L'Ajuntament informa

GOVERNACIÓ:

Des de fa temps, es veu la necessitat de resoldre els problemes de diversa índole que un poble com Agramunt té plantejats pel que fa referència a la circulació de vehicles, aparcaments i d'altres de diversa naturalesa. Aquest any i després de l'aprovació del pressupost ordinari, s'ha decidit contractar els serveis d'un guarda municipal. És, doncs, a partir del primer de març, que disposarem d'una persona encarregada d'aquest servei a fi de vetllar pel compliment de les normatives vigents així com d'atendre, en el que sigui possible, la vigilància ciutadana.

La Corporació demana als veïns en general, col·laboració per tal que aquest servei sigui profitós i pràctic.

D'altra banda i per part de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya, s'ha fet públic el calendari de festes retribuïdes i no recuperables vigents a Catalunya durant aquest any de 1984 i que són les següents:

- 6 gener (Reis)
- 20 abril (Divendres Sant)
- 23 abril (Dilluns de Pasqua Florida)
- 1 maig (Festa del Treball)
- 11 juny (Pasqua Granada)
- 15 agost (l'Assumpció)
- 11 setembre (Diada Nacional)
- 12 octubre (Festa de la Hispanitat)
- 1 novembre (Tots Sants)
- 8 desembre (la Immaculada)
- 25 desembre (Nadal)
- 26 desembre (Sant Esteve)

Pel que fa referència a les festes locals, també retribuïdes i no recuperables, del municipi d'Agramunt, seran les següents:

- Agramunt 7 i 8 setembre
- Almenara Alta 6 i 7 agost
- Donzell 16 i 17 agost
- Mafet 7 i 8 setembre
- Montclar 21 gener i 25 juliol
- Les Puelles 15 i 31 maig

LLICÈNCIES D'OBRES

Josep M. Camats i Nadal, desembussar la connexió a la xarxa de clavegueres de la casa. C. de St. Joan, 1.

Josep M. Camats i Nadal, canviar la porta del darrera de la seva casa. C. de St. Joan, 1.

Jaume Barrera i Solé, cobrir la terrassa de la seva casa amb plaques transparents. Plaça del Mercadal.

Xavier Esteve i Ingla, allargar una xemeneia de la seva casa. Av. de Jaume Mestres.

Col·legi de les RR.MM. de la Immaculada, empotrar a les parets els tubs de l'electricitat, C. Angel Guimerà.

Josep M. Guasch i Aumedes, tancar obertures planta baixa i apuntalar elements perillosos de casa seva. C. St. Joan, 40

Francesc Serra i Rovira, fer una tanca al voltant de la seva granja. Camí Vell de Mafet.

Francesc Santamaria i Mallol, tancar amb parets un cobert. Avgda. de Catalunya.

Rosa Alsina i Brescó, fer un cobert per bales de palla en la finca. Partida de les Quadres.

Montserrat Ribera i Valls, diverses reformes del local de Gimnàs, Rda. dels Comtes d'Urgell.

Josep Roca i Comenge, addició d'un estatge unifamiliar a la 3a. planta de la casa. Avgda. de Catalunya.

Enric Soler i Font, construcció d'una granja per porcs en el seu terreny. Partida de la Planta.

Josep M. Pijuan i Piqué, construir una granja per a l'engreix de vedells en la seva finca. La Planta.

Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, ampliació de 200 línies canalització des de la Pça. del Pou fins al C. de l'Institut.

Josep Esmatges i Altisent, per pintar la façana de la seva casa. C. Germandat, 9.

Gerard Gatell i Valls, col·locar un rètol adossat a la paret amb la inscripció "Gimnàs Gènesi". Rda. Comtes Urgell.

Pere Rovira i Pijuan, connexió a la xarxa general d'aigües potables per als baixos de les vivendes. Av. M. Jolonch.

Ignasi Oromí i Vallverdú, connexió xarxa general d'aigües potables per a la seva casa. Passeig Nou.

Carles López i Alvarez, desembussar la connexió a la xarxa de clavegueres en la casa del C. de la Germandat, 4.

Joan Llurba i Vicens, ampliació de naus industrials en la seva fàbrica. Ctra. de Tàrrega.

Antoni Marquilles i Balltondre, per tancar el seu pati. Agregat de Mafet d'Agramunt.

Germanes Roser i Núria Vilanou, per fer una tanca perimetral al seu hort, C. dels Horts.

Ciril Perera i Cases, col·locar reixa en la porta del seu local comercial. C. d'Angel Guimerà.

Segimon Beltran i Serra, fer teulada sobre la porta d'entrada en la seva casa. Passeig Josep Brufau, 14.

Andreu Farràs i Borrell, repassar la teulada i arranjar paret en la seva casa. C. de la Carabassa, 37.

Josep-Lluís Marina i Solé, obrir un sot per estesa de cable elèctric des de l'edifici de La Torre, Av. Catalunya fins al seu bloc.

Joan Pallejà i Fontanet, pintar la façana del seu local comercial. Avgda. de Maria Jolonch, 4

Benvolguts convilatans:

A partir del passat 1 de març, s'ha posat en funció una nova secció a l'Ajuntament d'Agramunt per a servir tot el poble. Aquesta secció és la de la Guàrdia Urbana.

La idea en posar-la en marxa va ésser que fos un nexa més d'unió i ajut vers tots els ciutadans, així com que els ciutadans tinguin els seus representants, com uns membres que el que volen és que hi dipositin la confiança, que se'ls hi comenti, denunciï, ... tot allò que vegin malament o no creguin que és correcte, i, no com uns agents que només volen castigar unes infraccions. Per la qual cosa es demana la col·laboració de tots els ciutadans perquè els deures propis de la feina i els encomanats, es facin el més agradable possible per a tothom.

Donant les gràcies anticipades per la seva col·laboració, desitjant que tot vagi millor d'ara en endavant i en espera de la seva confiança, els saluda el nou Guàrdia Urbà.

J. Vilarasau

LLICÈNCIES DE GUALS

Josep M. Panadés i Pont, col·locar una placa de gual permanent en la porta d'entrada del seu local comercial. Avda Catalunya, 1.

Josep M. Panadés i Pont, col·locar una placa de gual permanent en la porta d'emergència del seu local comercial. Av. Catalunya, 1.

Ramon Ribera i Verdaguer, col·locar una placa de gual permanent en la porta d'entrada del seu local comercial. P Passeig Nou.

Ramon Ribera i Verdaguer, col·locar una placa de gual permanent en la porta d'entrada del seu local comercial. Av. d'Agustí Ros.

LÀPIDA AL CEMENTIRI

Josep Cahelles i Ripoll, col·locar una làpida al nínxol de la seva propietat en la Galeria de Sta. Cecília, 27 del Cementiri Municipal.

ALTRES LLICÈNCIES

Teresa Salvador i Lopez, instal·lar un Baby de cotxets infantils amb centre de cavallets, del dia 16 al 21 de març.

Miquel Pintó i Abadal, col·locar un rètol en la paret del pati en la Ronda dels Comtes d'Urgell.

Josepa Manchon i Olivares, instal·lar una Tòmbola durant la Festa Major de setembre, del dia 6 al 12.

RELACIÓ DE FACTURES PAGADES

A Tresoreria S. Social, aportació personal contractat mes de gener: 37.245 / A Pere d'Agramunt, piles llanterna vigilant: 175 / A C. Casanovas, confecció A. Socials gener: 9.750 / A Tresor. S. Social, pagament A. Socials, mes de desembre 83: 187.872 / A Autocars Torres, viatge a Tàrraga, per acti-

vitats esportives: 9.000 / A Autocars Torres, viatge a Castellnou de Seana, per activitats esportives: 9.000 / A A. Zurita Olmo, material i treball Festa Reis: 17.650 / A A. Zurita Olmo, treballs pals indicadors senyals tràfic: 2.418 / A A. Figueras, programes VIIè. Centenari Grup Escultòric Portada Sta. Maria: 31.070 / A M. Recasens, fotocòpies en treballs per l'Ajuntament i diversos: 43.132 / A Estació Servei, combustible camió recollida escombraries: 37.774 / A Estació Servei, combustible vehicles municipals: 10.546 / A Farmàcia Viladot, receptes de Beneficència, any 83: 57.126 / A A. Viñals, alfals cavall Escorxador: 4.061 / A Electricitat Torrens, material per l'enllumenat: 25.931 / A Foment Pro-Mercat, quota mes gener: 5.000 / A Bayer Hnos. material oficina: 25.511 / A F.E.C.S.A. enllumenat públic mes de desembre 83: 405.299 / A F.E.C.S.A., força motriu elevació aigües potables, mes de desembre 83: 256.861 / A F.E.C.S.A., enllumenat dependències municipals mes de desembre 83: 95.201 / A J. Bovet, reparació i material moto Vespa: 4.841 / A Cultius Viure, arbres pels jardins: 248.750 / A Magatzems Bonet, material Festa Reis: 1.920 / A F.E.C.S.A., enllumenat públic Cr. Verge Socors (Vdes. Sindicals): 18.892 / A El Consultor, un llibre: 2.600 / A Pintures Vllalta, material pintar rètol Casa Mas-Vell: 9.607 / A Farmàcia Viladot, receptes personal de plantilla: 1.105 / A Associació Catalana de Municipis, quota any 1984: 35.000 / A Farmàcies, receptes personal plantilla: 7.174 / A Farmàcies, receptes personal plantilla passiu: 9.476 / A "La Cultural", material per Reis: 14.274 / A Blanc i Negre, recepció Dtor. Gral. Serveis Socials: 9.700 / A Blanc i Negre, recepció Dtor. Gral. del Patrimoni: 4.200 / A P. Boncompte, sal Escorxador: 550 / A Cristalleries Agramunt, vidres Escoles: 9.800 / A Vulcan. Ibarz, reparació rodes: 2.991 / A Edit. Aranzadi, subscripció "La Legislación", per l'any 84: 9.000 / A Turrone B.V., torrons obsequi II Cross Intercomarcal: 12.326.

EL DIRECTOR GENERAL DE SERVEIS SOCIALS DE LA GENERALITAT, ACOMPANYAT DEL BATLLE, DAVANT DE CAL MAS VELL EN EL DECURS DE LA SEVA VISITA A LA NOSTRA VILA

Som a Riella

UN ANIVERSARI ENTRANYABLE

per Guillem Viladot

“SIÓ” va començar com una afirmació radical de la nostra identitat. Dit així, això sona petulant i eufemístic. D’una altra manera ho podríem formular dient que “SIÓ” va néixer perquè no ens volíem deixar engolir per ningú. Després de vint anys, “SIÓ” és exactament el que ha de ser: el portaveu d’una normalitat, d’un poble, una petita Vila de la Ribera del Sió, que viu el que li toca de viure i no pas el que se li imposa. A mi em sembla que aquest és el millor balanç que podem fer tots plegats en arribar en aquesta efemèride tan assenyada.

Gràcies a aquest procés, potser podríem afegir que “SIÓ”, al llarg d’aquests anys, ha aconseguit quelcom envejable: arribar a ser un butlletí d’informació i d’opinió de tots els agramuntins, de la pluralitat de tots aquells que viuen i treballen a Agramunt, o que residint-ne fora, senten Agramunt com un lligam familiar o personal a una comunitat i un país.

Ara, en aquest número, podríem dir alguna cosa sobre la història de “SIÓ” o de les reformes que s’hi poden fer. Però com que jo sóc un humil col·laborador i no pas un redactor, em limitaré a escriure uns mots que, en certa manera, ja els volia redactar feia temps i que ara l’ocasió em ve com l’anell al dit.

El que jo vull fer és donar les gràcies a totes les persones que m’han encoratjat a seguir cada més en aquest espai, especialment a les persones més senzilles que són les que més de cor s’han apropiat a mi i m’han fet testimoniatge de la seva adhesió. Podria citar algunes anècdotes, certament notables, d’alguns d’aquests lectors. Una per exemple, és la d’una persona cega que cada mes, en rebre’l, es fa llegir “SIÓ” per la seva filla. Durant un viatge que aquesta persona va fer a la nostra Vila, em va venir a veure. Va ser una relació emocionada, perquè aquell personatge, mentre la seva filla li llegeix el “SIÓ” ell recorda Agramunt. “I quan em llegeix el teu text et veig a tu”, em deia. I em tocava la cara i afegia: “Ets igual!” Però aviat s’esmenà perquè en palpar-me el cap afegí: “No, no ets ben bé igual; certament

tens més anys...” I és que els seus dits “llegien” en la meva calva.

Amb tot, però, el cas que em va deixar més sorprès i admirat, va ser el d’un immigrant, fill d’Extremadura, que m’explicava que cada mes el seu fill li llegeix la meva pàgina. “Mi hijo sabe leer muy bien el catalán i también lo escribe. A mi nadie me mandó a la escuela y no se ni escribir ni leer lo que yo digo y que otros escriben. Me agrada lo que usted se lleva en los papeles, y yo ya me siento de aquí...”

Una vegada, però, una persona que es pensa que les carreres universitàries serveixen per a donar llustre social i categoria classista, em preguntà quan cobrava per escriure aquesta pàgina. En endevinar-li la mala intenció, jo, sense pensar-m’hi gens, li vaig preguntar amb una rialla ben sorneguera: “Tu quan demanaries?” Com que no s’esperava la meva sortida, es quedà uns instants mut i, només després de pensar-s’ho, em contestà: “Jo no seria capaç de perdre el temps en aquestes coses...” Aleshores, no tant referint-me als diners com a la seva propietat d’analfabet, em vaig limitar a recitar aquesta dita: “Quan la guineu no les pot hebre diu que són verdes...”

Bé, sigui el que sigui, el fet és que “SIÓ” funciona, i si funciona no és pas degut als que l’escrivim, sinó als que el llegeixen, ja que sense lectors, per molt bona que fos la redacció i per excel·lents que fosin els col·laboradors, “SIÓ” no hauria pas celebrat ni tan sols el primer aniversari. I per què “SIÓ” té tants lectors fidels? Jo diria que es degut a que ser agramuntí o estimar Agramunt és un joc màgic en el qual hi queda compromès quelcom més que el fet de viure cada dia. Una màgia que arriba a les masies, travessa comarques, es fa internacional i fins i tot supera continents.

I quan aquesta màgia es reflecteix cada mes en les lletres de motlle, els que escrivim per “SIÓ” ens sentim fortament obligats a seguir fidels en l’exercici, absolutament gratuït, de redactar uns mots que, es miri com es miri, mai no són indiferents.